

**Ajuntament
de Barcelona**

OFICINA MUNICIPAL DE DADES

DEPARTAMENT D'ESTADÍSTICA I DIFUSIÓ DE DADES

LA POBLACIÓ DE BARCELONA
LECTURA DEL PADRÓ MUNICIPAL D'HABITANTS A 01/01/2023
SÍNTESI DE RESULTATS

Juliol de 2023

Sumari

1. Introducció	3
2. Síntesi de resultats	4
3. La Població de Barcelona: evolució i característiques	6
3.1. Evolució de la població de Barcelona	6
3.1.1. Evolució de la població per districtes i barris	7
3.2. Població per edat i sexe	9
3.2.1. Pes de la població infantil i de la gent gran	10
3.2.2. Població centenària	11
3.2.3. Edat mitjana de la població	13
3.3. Població segons nivell d'instrucció	13
3.4. Noms més freqüents de la població	14
4. Origen i nacionalitat de la població	16
4.1. Població per lloc de naixement	16
4.1.1. La població nascuda a l'estranger: evolució i perfil	17
4.2. Població per nacionalitat	20
4.2.1. La població de nacionalitat estrangera: evolució i perfil	20
5. Domicilis	28
5.1. Evolució i estructura dels domicilis de Barcelona	28
6. El moviment demogràfic del 2022	32
6.1.1. El moviment natural de la població	34
6.1.2. El moviment migratori i administratiu de la població	40

1. INTRODUCCIÓ

El Departament d'Estadística i Difusió de Dades adscrit a l'Oficina Municipal de Dades de l'Ajuntament de Barcelona presenta les xifres de la població resident a la ciutat de Barcelona obtingudes de la lectura del Padró Municipal d'Habitants: en aquest document s'ofereix la lectura a 1 de gener del 2023¹.

L'informe s'inicia amb una visió sintètica dels principals resultats. A continuació, es presenten els indicadors essencials per conèixer la població a partir de les característiques de les persones inscrites al Padró, com el sexe, l'edat, el lloc de naixement, la nacionalitat, el nivell acadèmic, els anys d'empadronament o els noms més freqüents.

En el següent bloc s'ofereix informació sobre la població de nacionalitat estrangera i la població nascuda a l'estranger actualment empadronada a Barcelona. A continuació, s'exploren les característiques dels domicilis d'empadronament dels residents.

Al darrer apartat es repassen les dades bàsiques dels moviments demogràfics –vegetatiu, migratori i administratiu- esdevinguts durant l'any 2022.

A nivell territorial, en aquest informe s'han tractat preferentment les dades a nivell de ciutat, districtes i Àrees Estadístiques Bàsiques (AEB), però la informació està disponible també per barris i seccions censals².

Aquest document condensa la informació estadística detallada recollida al web del Departament d'Estadística i Difusió de Dades i compilada temàticament als següents informes³:

- *Característiques de la població de Barcelona segons el Padró Municipal. Gener 2023.* Col·lecció Informes estadístics núm. 98.
- *La població estrangera de Barcelona. La població de Barcelona nascuda a l'estranger. Gener 2023.* Col·lecció Informes estadístics núm. 99.
- *Característiques dels domicilis de Barcelona segons el Padró Municipal. Gener 2023.* Col·lecció Informes estadístics núm. 100.
- *El moviment demogràfic de Barcelona. 2022.* Col·lecció Informes estadístics núm. 101.

També podeu consultar una versió resumida i visual d'aquest document, anomenada [Flaix de la Població de Barcelona](#).

¹ La lectura detallada de 2023 i d'anys anteriors la trobareu al web d'Estadística i Difusió de Dades de l'Oficina Municipal de Dades de l'Ajuntament de Barcelona https://ajuntament.barcelona.cat/estadistica/catala/Estadistiques_per_temes/Poblacio_i_demografia/Poblacio/Padro_municipal_habitants/index.htm. També trobareu al portal Open Data BCN <https://opendata-ajuntament.barcelona.cat/es/> una selecció d'aquestes dades. Tots els gràfics i mapes continguts en aquest informe s'han elaborat amb informació publicada als mateixos enllaços.

² https://ajuntament.barcelona.cat/estadistica/catala/Estadistiques_per_temes/Poblacio_i_demografia/Poblacio/Padro_municipal_habitants/index.htm

³ Tots aquests informes i els d'anys anteriors estan disponibles a: https://ajuntament.barcelona.cat/estadistica/catala/Estadistiques_per_temes/Poblacio_i_demografia/Documents_relacionats/index.htm.

2. SÍNTESI DE RESULTATS

POBLACIÓ

- Després de dos anys de retrocessos, la població de Barcelona vira a l'alça. La lectura de la població empadronada a 1 de gener de 2023 situa en 1.660.435 els residents a la ciutat, un 1,2% més que un any enrere. Es recupera del retrocés de l'any anterior i s'assoleix el segon valor més elevat d'ençà 1991, només per darrera de la d'abans de la pandèmia.
- El gir a l'alça és generalitzat: afecta tots els districtes i a una gran majoria de barris.
- L'augment de la població està vinculat al moviment migratori, que en conjunt suma 26.600 persones. Contràriament, s'accentua la caiguda del saldo vegetatiu.
- El to alcista del cicle econòmic postpandèmic, el dinamisme del mercat laboral, i l'atractiu internacional de la ciutat actuen com a agents tractors de població en un context mundial en el què les migracions són cada cop més intenses.
- L'estructura per sexes de la població empadronada a Barcelona és molt similar a la d'anys anteriors, amb una lleugera superioritat femenina global i molt accentuada en les edats avançades.
- L'edat mitjana de la població de Barcelona es manté estable al voltant dels 44,1 anys.
- Cau lleugerament el nombre de persones centenàries a la ciutat: amb un descens del 2%, la xifra se situa en 912 persones, un 83% de les quals són dones.
- Continua augmentant el nivell formatiu de la població: un 35,5% dels empadronats de setze i més anys té titulació universitària o un cicle formatiu de grau superior.
- El nombre de persones empadronades no nascudes a la ciutat continua augmentant i és superior al de les nascudes a la ciutat per quart any consecutiu.
- L'evolució de la població segons nacionalitat es presenta dual: la població espanyola continua a la baixa (-0,6%) mentre que l'estrangera repunta amb força (+7,8%).
- La diversitat de procedències continua sent un tret emblemàtic de Barcelona: a banda de l'espanyola, hi resideixen persones de 177 nacionalitats.
- La distribució dels estrangers en el territori és desigual: l'Eixample i Ciutat Vella són els districtes amb més persones de nacionalitat estrangera en termes absoluts.
- La població estrangera presenta una estructura de gènere força equilibrada, amb lleugera preeminència masculina i força variabilitat segons la nacionalitat.
- Un 43,2% dels estrangers que viuen a Barcelona té estudis universitaris o un cicle formatiu de grau superior.
- Per continents, els estrangers més nombrosos són americans i europeus. Les nacionalitats més representades continuen sent la italiana, la colombiana, la pakistanesa i la xinesa.

DOMICILIS

- Les 1.660.435 persones empadronades a la ciutat viuen en 668.790 domicilis.
- Gairebé 214.000 domicilis són unipersonals, un 32% del total.

- A tres de cada quatre domicilis hi resideixen només persones de nacionalitat espanyola. Els domicilis on conviuen espanyols i estrangers (12,5% del total) pràcticament igualen els domicilis amb només estrangers (12,7%).
- Al 77,8% dels domicilis no hi viu cap menor.

MOVIMENT DEMOGRÀFIC

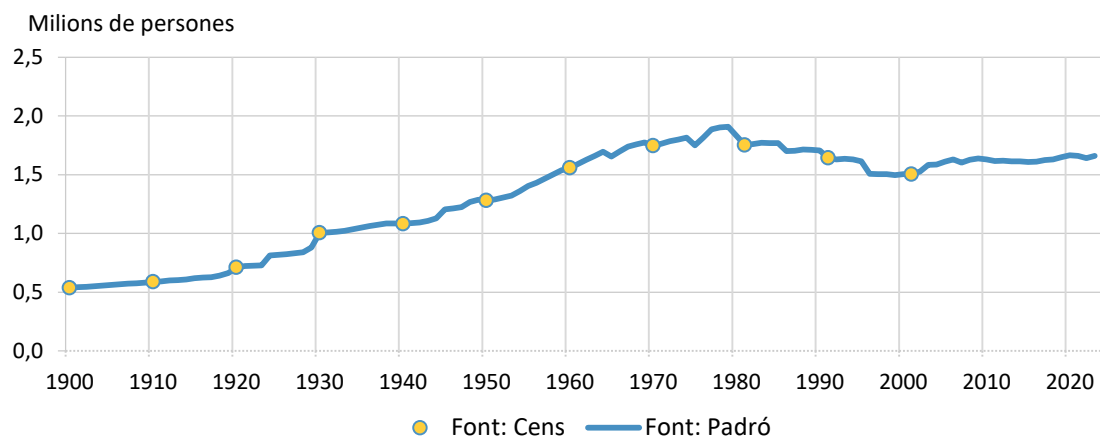
- Després d'un bienni 2020-2021 marcat per la pandèmia i el seu impacte sobre la mortalitat i les migracions, l'evolució demogràfica de la ciutat durant l'any 2022 ve definida per l'atonía del moviment natural i pel dinamisme del moviment migratori.
- La síntesi d'ambdues forces és que el guany de població empadronada a la ciutat després d'un bienni de descensos és resultat d'un saldo natural negatiu de 4.276 persones i d'un de migratori i administratiu positiu de 26.634.
- La millora de la situació pandèmica i la bonança del cicle econòmic no alteren la trajectòria a la baixa dels naixements, tot i que s'alenteix el ritme de descens. Els gairebé 11.300 naixements del 2022 són el valor més baix des de 1900, si deixem de banda l'any 1939.
- Pel que fa a la mortalitat, 2022 significa la consolidació d'una mitjana anual al voltant de les 15.500, xifra gairebé idèntica a la de l'any anterior i alineada a la mitjana de la dècada anterior.
- La mortalitat ha afectat lleugerament més dones que homes, i sobretot persones d'edat avançada. Les defuncions registrades durant el 2022 s'apropen de nou al patró mensual dels anys pre-pandèmia.
- A nivell territorial, el saldo natural negatiu ha estat força generalitzat i ha afectat a gairebé tots els districtes. Per barris, només es detecta una contribució positiva del saldo vegetatiu a onze dels 73 barris.
- Per ordre de popularitat, els noms més triats pels nadons l'any 2022 són, per nenes, Emma, Olívia/Olivia, Júlia/Julia, Sofia/Sofía, Martina, Lucia, Ona, Mia, Gala i Aina i, per nens, Leo, Bruno, Pau, Pol, Mateo, Àlex, Marc, Martí, Nil, Eric i Lucas. Amb lleugeres variacions d'ordre, són els mateixos del darrer quinquenni.
- El dinamisme migratori tant d'entrada com de sortida és el gran protagonista demogràfic de l'any: altes i baixes se situen en zona de màxims almenys dels darrers cinquanta anys.
- La immigració segueix un patró similar als d'anys anteriors. Abunden els adults joves, procedents de l'estranger (un 62%) i de la resta de Catalunya (25,8%). Del conjunt d'immigrants arribats el 2022 a Barcelona, un 46,7% tenia titulació universitària.
- El perfil predominant dels emigrants correspon a persones joves de nacionalitat espanyola que se'n van majoritàriament a la resta de Catalunya (67,7%) i a la resta d'Espanya (24,6%).
- Les migracions internes s'han intensificat a Barcelona. El 2022 se situen a la ratlla dels cent-mil moviments, un 14,9% per sota del valor del 2021 però un 9,3% per sobre de la mitjana del quinquenni pre-pandèmic. Els protagonistes són adults joves i cada cop més, de nacionalitat estrangera. En els desplaçaments interns, es manté la preferència per romandre al mateix districte.

3. LA POBLACIÓ DE BARCELONA: EVOLUCIÓ I CARACTERÍSTIQUES

3.1. Evolució de la població de Barcelona

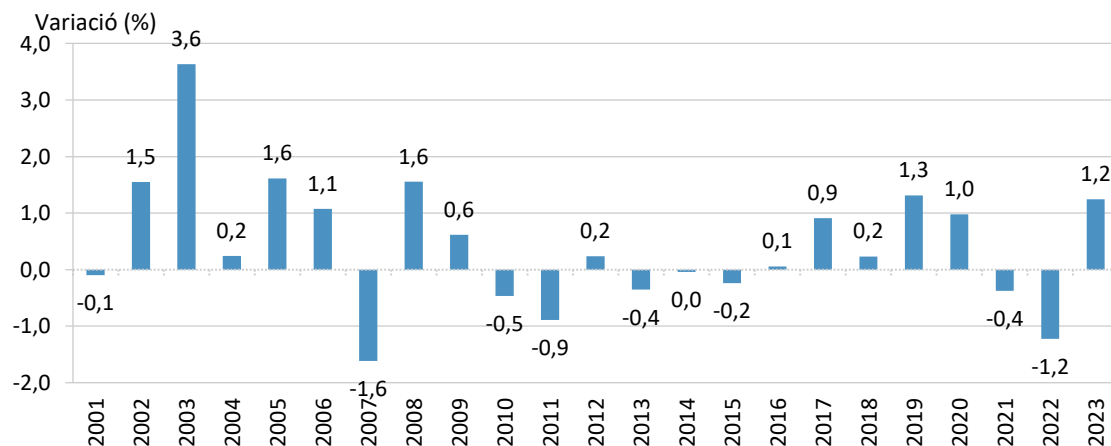
Després de dos anys de retrocessos, la població de Barcelona vira a l'alça. La lectura de la població empadronada a 1 de gener de 2023 situa en 1.660.435 els residents a la ciutat, un 1,2% més que un any enrere. Amb aquest repunt, la xifra de persones empadronades es recupera de la pèrdua de l'any anterior i assolix el segon valor més elevat d'ençà 1991, només per darrera de l'assolida al gener del 2020, just abans de la pandèmia.

Gràfic 1: Població resident a Barcelona (1900-2023)

La darrera lectura de la població empadronada suposa un moderat avanç, en la línia de suaus oscil·lacions que caracteritza la trajectòria recent de la població empadronada, amb moviments que rarament depassen l'1% a l'alça o a la baixa. Una estabilitat que contrasta amb d'altres fases recents, com l'expansiva dels primers vuitanta anys del segle passat, la contractiva del període 1984-2000, o l'expansiva posterior dels primers anys del mil·lenni, marcada per l'absorció de fluxos migratoris, totes elles lligades als respectius cicles econòmics.

Gràfic 2: Població resident a Barcelona (2001-2023), var. interanual (%)

El gir a l'alça del 2023 apunta a un retorn a les xifres d'abans de la pandèmia i a una recuperació de les tendències de base que es van veure molt alterades en gairebé tots els moviments demogràfics: òbviament per l'alça de la mortalitat, però també per les entrades i sortides migratòries, en especial les procedents de l'estranger, ateses les restriccions de mobilitat i la paràlisi durant alguns mesos d'alguns procediments administratius vinculats a alguns processos de renovació i comprovació de residència d'estrangers.

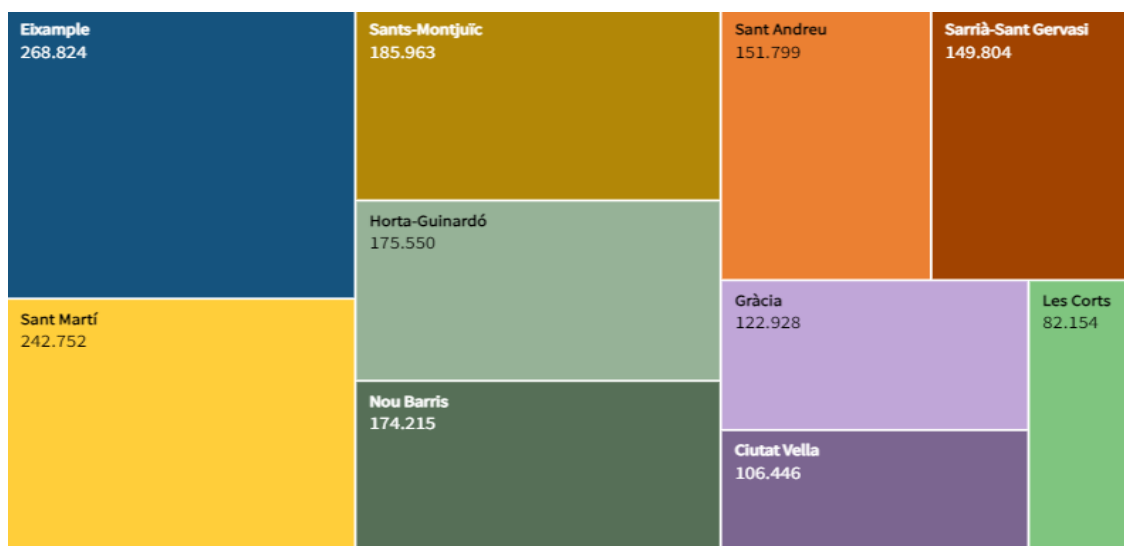
El to alcista del cicle econòmic postpandèmic, el dinamisme del mercat laboral, la concentració d'activitats vinculades a tecnologia, creativitat i teletreball, i l'atractiu internacional de la ciutat convergeixen com a agents tractors de població. A més, el món de 2023 veu com augmenta la inestabilitat geopolítica, com s'aprofundeixen les fractures socials, les crisis energètiques i el deteriorament ambiental. En aquest escenari, les migracions són cada cop més intenses i Barcelona es posiciona com una destinació acceptablement oberta, tolerant i segura.

Després del sotrac pandèmic del bienni 2020-2021, el moviment demogràfic del 2022 retorna a les tendències de fons prèvies: saldo vegetatiu en negatiu –amb naixements a la baixa i defuncions altes i estables- i saldo migratori positiu i a l'alça. En conjunt, amb les oscil·lacions descrites, el nombre d'empadronats a la ciutat en els darrers vint anys s'emmarca en un rang relativament estret, d'entre 1,59-1,67 milions de persones.

3.1.1. Evolució de la població per districtes i barris

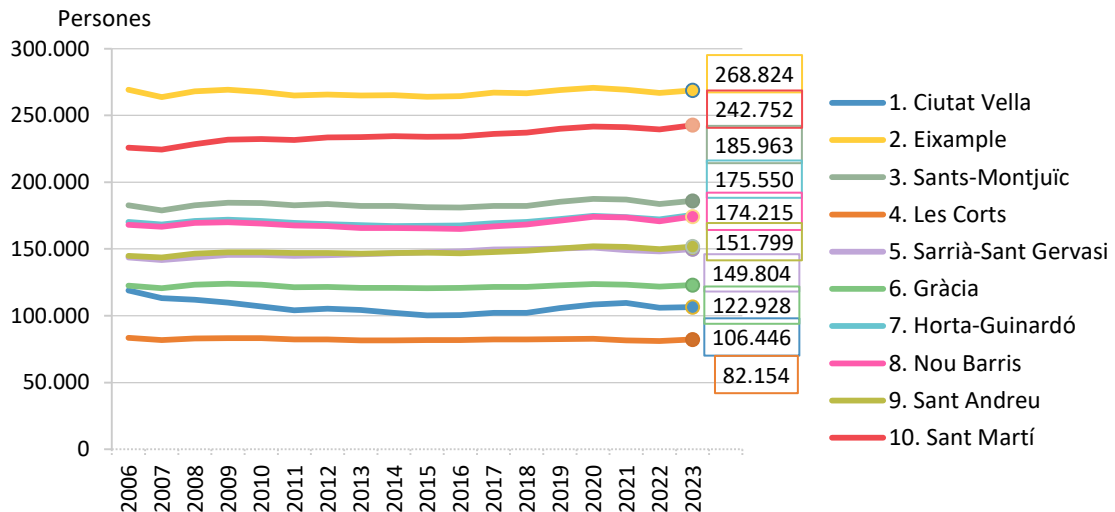
Tots els districtes contribueixen al tomb a l'alça que registra la població de Barcelona. A tots els districtes augmenta el nombre de persones empadronades, amb unes taxes que oscil·len del 0,4% de Ciutat Vella al 2,0% d'Horta-Guinardó i de Nou Barris. En el cas de Ciutat Vella, segueix sense arribar al llindar dels 110.000 residents que gairebé va assolir el 2021. En terreny intermedi, l'Eixample i Gràcia registren augments inferiors a l'1%, mentre que als altres cinc districtes restants la població augmenta entre un 1,1% i un 1,4%: Sarrià-Sant Gervasi (1,1%), Sants-Montjuïc (1,2%), Les Corts (1,3%), Sant Andreu (1,3%) i Sant Martí (1,4%).

Gràfic 3: Població resident als districtes de Barcelona, a 01/01/2023

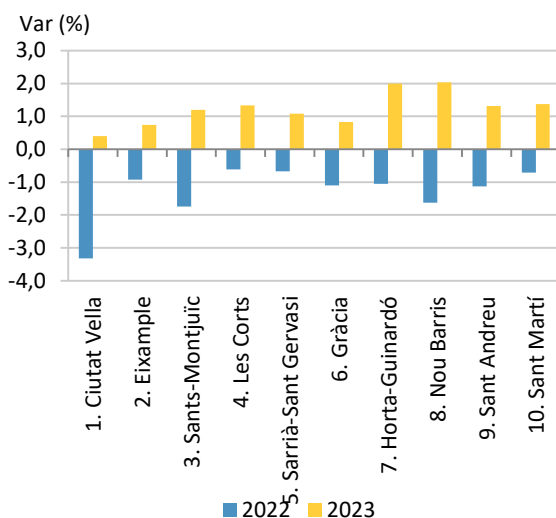
Per cinquè any consecutiu, els moviments de la població dels districtes van sincopats en la mateixa direcció (el bienni 2019-2020 a l'alça i el bienni 2021-2022 a la baixa), el que indica que són generalitzats i s'escampen, en major o menor mesura, per tota la ciutat. Una pauta de distribució de la població immigrada diferent de la de fases anteriors, quan el centre feia de primera àrea receptora i després distribuïdora.

Gràfic 4: Població resident als districtes de Barcelona (2006-2023)

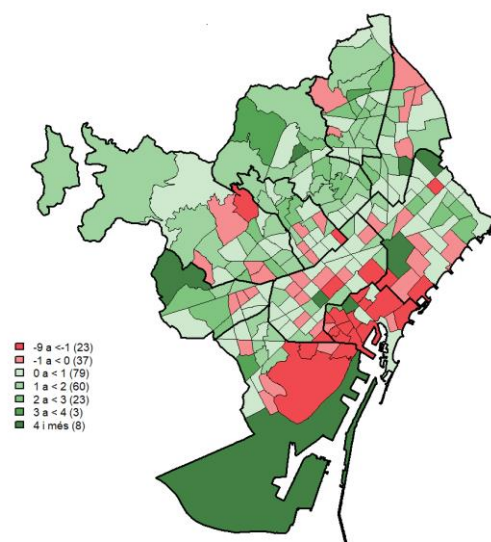

També es repeteix aquest patró d'ascensos generalitzats per barris: 62 dels 73 barris en què es divideix la ciutat recuperen població, amb augments que oscil·len entre el 0,1% de Vallbona i el 5,9% de el Besós i el Maresme.

Gràfic 5: Població als districtes de Barcelona (2022-2023), var. interanual (%)

Mapa 1: Població a les AEB de Barcelona, var. interanual 2023 (%)

Fora d'aquest interval, destaquen els augments de El Bon Pastor (+6,5%), el Barri Gòtic (+7,5%) i de la Marina del Prat Vermell (+10,6%). Aquest darrer registra un augment molt notable,

sense oblidar que es tracta d'un barri de dimensió demogràfica minúscula (per sota de 1.700 persones) en ple procés de transformació urbana.

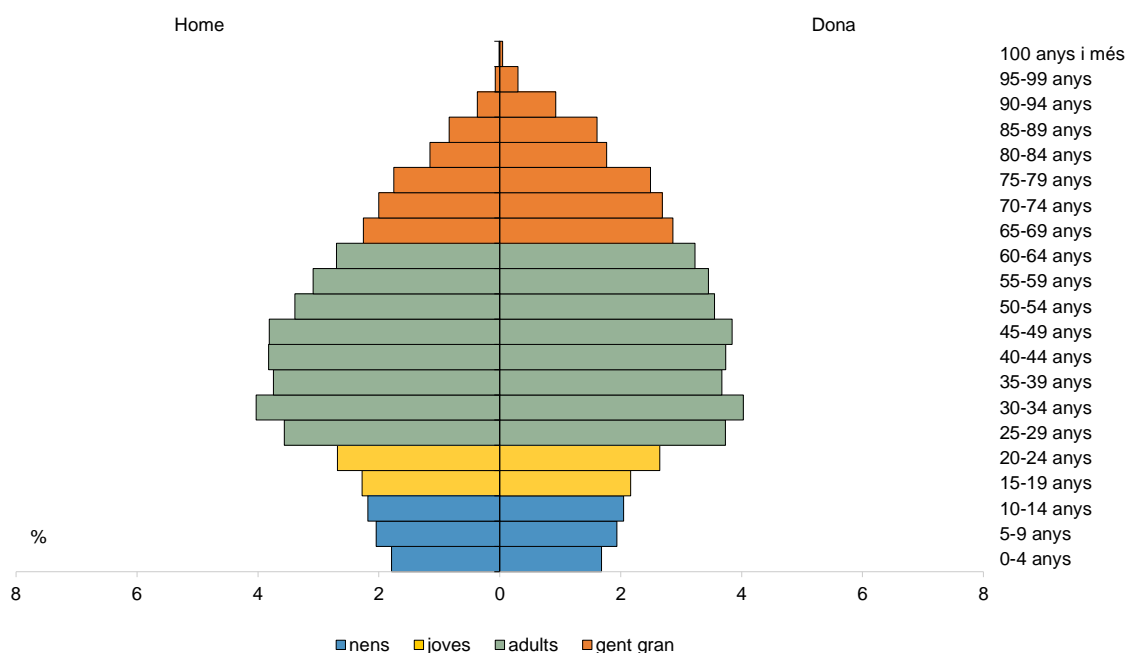
De la resta de barris, dos es mantenen estables –Canyelles i la Marina de Port- i als altres nou restants la població empadronada retrocedeix. Aquests nou barris tenen perfils molt diferents: alguns són molt poblats i centrats com la Dreta de l'Eixample, on la població davalla un 0,1% i d'altres són molt petits com Can Peguera. On la caiguda és més acusada és a dos barris de Ciutat Vella: el Raval (-1,8%) i Sant Pere, Santa Caterina i la Ribera (-1,7%). Per Àrees Estadístiques Bàsiques, 176 de les 233 en què es divideix la ciutat han contribuït a l'increment de la població.

3.2. Població per edat i sexe

L'estructura de la població empadronada per sexes es manté molt estable, amb **un predomini de les dones força generalitzat** per edats. En conjunt, les dones representen un 52,4% del total de la població, una proporció idèntica a la dels dos anys anteriors i molt similar a la de les darreres dues dècades.

En edats infantils, joves i d'adults joves, les cohorts masculines superen les femenines amb l'excepció de l'estrat 25-29 anys. A partir dels 45 anys, la superioritat numèrica femenina es va estenent de manera progressiva per la major supervivència femenina a totes les edats. Les dones passen els homes a tots els districtes excepte a Ciutat Vella, on representen el 46,3% de la població, un percentatge idèntic al de l'any 2022. Sarrilà-Sant Gervasi –amb un 54,1%-, Gràcia -54,0%- i Les Corts -53,5%- són els districtes amb més presència relativa de dones.

Gràfic 6: Piràmide de població de Barcelona, a 01/01/2023

L'estructura de la població per edats que configura la piràmide adjunta deriva d'una societat madura en la què les cohorts més nombroses són les d'adults joves i en particular les d'entre

30 i 49 anys. El grup quinquennal més nombrós és el dels adults de 30 a 34 anys, amb gairebé 134.000 persones. Les cohorts entre els 25 i els 59 anys són les úniques que depassen les cent-mil persones, i en conjunt sumen poc més de la meitat de la població, un 51,5%. La sostinguda trajectòria a l'alça de l'edat mitjana de la població –per tercer any consecutiu per sobre dels 44 anys- subratlla la maduresa de l'estructura demogràfica, un fenomen que no és nou ni excepcional en les ciutats occidentals.

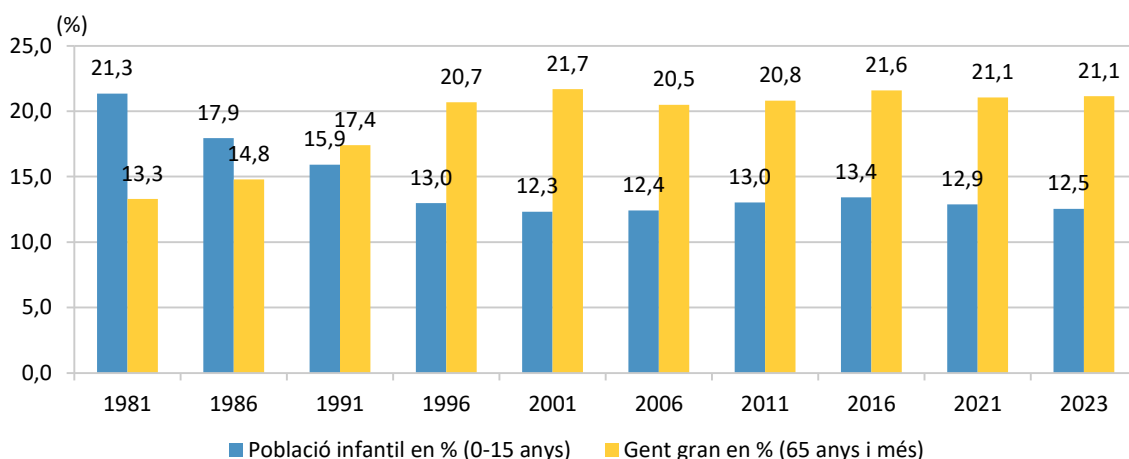
En efecte, la piràmide té una forma pròpia de societats desenvolupades, on les taxes de natalitat cada cop són més baixes, el que es tradueix en un creixement natural molt baix. Les cohorts a la base de la piràmide són poc nombroses i van en retrocés. Per contra, l'augment de l'esperança de vida explica una major supervivència entre les cohorts d'edat avançada. La franja de 20 a 24 anys (aproximadament la d'incorporació al mercat de treball) té aproximadament la mateixa població que la de 65 a 69 anys (aproximadament l'edat de la jubilació), al voltant de 85.000/88.000 persones.

3.2.1. Pes de la població infantil i de la gent gran

La visió sintètica dels dos blocs d'edat extrems –població infantil fins a 15 anys i gent gran de 65 anys i més- permet copsar les grans transformacions demogràfiques que ha viscut Barcelona en els darrers anys.

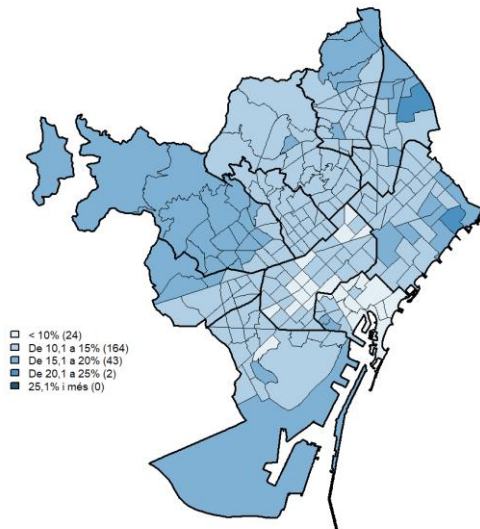
El descens relatiu de la població infantil es va anar contraposant a l'augment de la d'edat avançada, especialment entre 1981 i 1996, fins a pràcticament obtenir una fotografia inversa entre ambdues dates. En els darrer anys, l'estabilitat dels pesos relatius d'aquests dos grans grups d'edat és la tònica dominant.

Gràfic 7: Pes de la població infantil i de la gent gran sobre la població total (1981-2023)

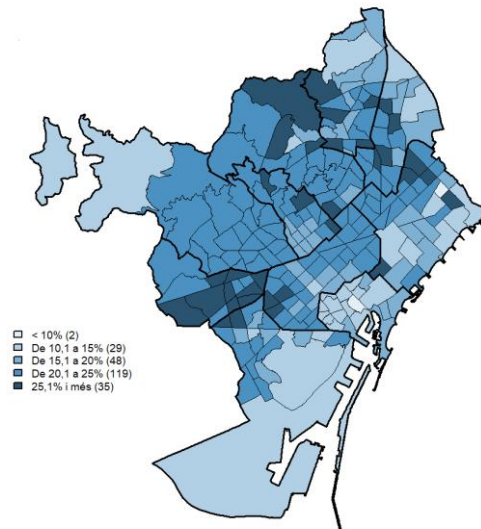

A nivell territorial, la distribució de la població infantil i de la gent gran per Àrees Estadístiques Bàsiques reflecteix importants diferències. En termes relatius, les zones amb més nens se situen principalment al nord (Ciutat Meridiana, Vallbona, la Trinitat Vella) i a l'oest de la ciutat (Vallvidrera, el Tibidabo i Les Planes, Sarrià), mentre marca mínims a Ciutat Vella i algunes zones de l'Eixample. Les àrees amb més proporció de gent gran s'ubiquen a Horta-Guinardó, Nou Barris, la part baixa de Les Corts i Sant Martí.

Mapa 2: Població de 0 a 15 anys per AEB (%), a 01/01/2023

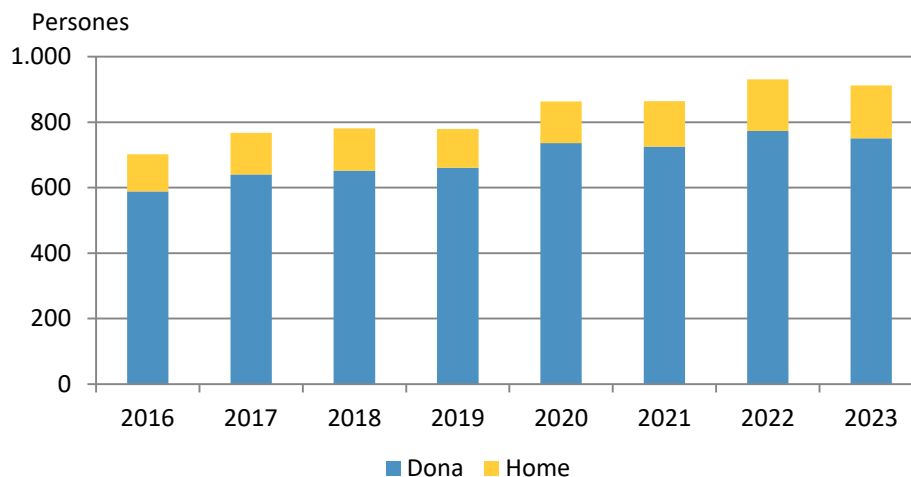
Mapa 3: Població de 65 i més anys per AEB (%), a 01/01/2023

3.2.2. Població centenària

La presència creixent de persones de cent anys i més és una gran conquesta social. A Barcelona, aquest col·lectiu es va anar engrossint fins al màxim històric assolit el 2022, amb 931 persones. Les dades de 2023 indiquen que formen part d'aquest grup 912 persones, un 2% menys que un any enrere. Es manté estable la desproporció de sexe en favor de les dones, que representen al voltant del 83% del total.

Gràfic 8: Població centenària (2016-2023)

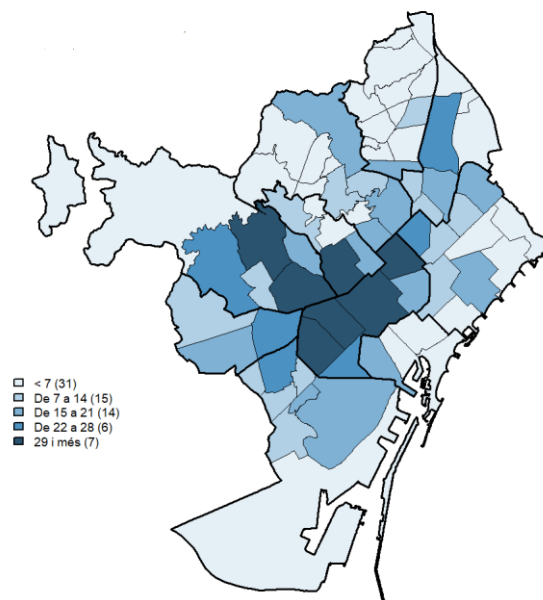
El petit retrocés de 2023 s'emmarca en un context de forts sotracos demogràfics associats a les persones d'edat avançada: per un cantó, l'augment de la mortalitat associada a la pandèmia causà estralls principalment en la primavera de 2020 sobre persones velles, i per això el 2021 hi hagué un estancament del creixement del nombre de persones centenàries. Un cop passada aquella etapa d'alta incidència sobre aquest col·lectiu i esteses les mesures de prevenció del

contagi i dels efectes més virulents de la malaltia com la vacunació massiva, el nombre de persones amb cent i més anys d'edat va tornar a augmentar.

Però a mesura que la pandèmia s'anava apaivagant el 2022, va cobrar força un element no de tot nou, però amb protagonisme intermitent: ens referim a l'excés de mortalitat atribuïble a les altes temperatures. Segons l'Agència Estatal de Meteorologia (AEMET), 2022 va ser l'estiu més càlid a Espanya a la major part de la península d'ençà el 1961. La mortalitat atribuïble als excessos de temperatura és màxima en el grup de persones de 75 anys i més, on es concentra el 85% dels excessos de mortalitat atribuïbles a temperatura⁴. A Barcelona, l'estiu més càlid i sec de la història recent també va deixar rastre en la mortalitat de persones d'edat molt avançada.

No obstant aquest retrocés del 2023, la tendència de fons d'envelliment de l'estructura demogràfica no es veu alterada. En l'expansió quantitativa del col·lectiu de vells intervenen factors individuals de longevitat (amb un elevat component hereditari o genètic), així com factors ambientals, socioeconòmics i d'accés a la salut. L'augment del nombre de persones centenàries no és una tendència singular de Barcelona. Com a molts altres indrets d'Espanya i Europa, el segment d'edat que augmenta més en volum i en termes relatius és el de les persones de 85 i més anys. A Espanya, el nombre de centenaris s'ha multiplicat per 20 en les darreres quatre dècades. Aquests trets generals emmarquen la tendència cap a l'envelliment de la població amb una esperança de vida en zona de màxims i una reducció persistent de fecunditat i natalitat.

Mapa 4: Població centenària per barris, a 01/01/2023

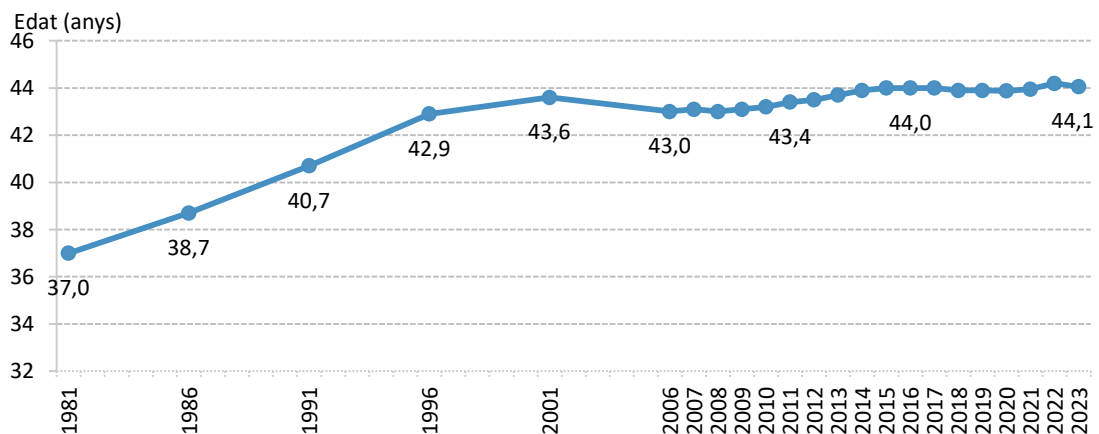
⁴ Vegeu Informe [MoMo](#). Excesos de mortalidad por todas las causas y atribuibles a excesos de temperatura en España. Centro Nacional de Epidemiología. CIBER de Epidemiología y Salud Pública (CIBERESP). Instituto de Salud Carlos III. Diciembre 2022.

Els barris que concentren més persones centenàries en termes absoluts són la Nova Esquerra de l'Eixample, Sant Gervasi-Galvany, l'Antiga Esquerra de l'Eixample i la Sagrada Família.

3.2.3. Edat mitjana de la població

L'edat mitjana de la població es manté lleugerament per sobre dels 44 anys. L'ascens de l'edat mitjana de la població que es va registrar en les dues darreres dècades del segle passat – gairebé set anys més entre 1981 i 2001- es va frenar a mitjans de la dècada passada a mesura que els fluxos d'immigrants rejuvenien la població. Des que es van afeblir aquests fluxos, l'edat mitjana de la població s'ha mantingut estable amb oscil·lacions dins del rang dels 43-44 anys; el petit repunt del 2022 -fins els 44,2 anys- s'ha corregit el 2023 lleugerament a la baixa fins els 44,1 anys. Una edat que se situa lleugerament per sobre de la mitjana espanyola (44,07 anys) i la catalana (43,66 anys)⁵. A la Unió Europea⁶, l'edat mitjana el 2022 va ser de 44,4 anys, el que suposa un augment de gairebé sis anys en relació amb les xifres de fa 20 anys. Dins de la UE, Itàlia marca màxims amb 48 anys de mitjana i Xipre mínims amb 38,2 anys.

Gràfic 9: Edat mitjana de la població de Barcelona (1981-2023)

En línia amb el que s'ha explicat prèviament, les diferències de l'edat mitjana per districtes reflecteixen la diferent composició i estructura de la població. Ciutat Vella és el districte amb una edat mitjana més baixa, i l'únic que, amb 39,5 anys, se situa per sota dels 40 anys. L'edat mitjana més elevada correspon a Les Corts (46,1 anys) i a Horta-Guinardó (45,1 anys).

3.3. Població segons nivell d'instrucció

En relació amb el nivell d'estudis, dos són els trets consolidats de la població barcelonina en els darrers anys: **l'augment del nivell formatiu de la població i l'ampliació del diferencial d'aquest nivell entre homes i dones**. La població de setze i més anys que té titulació

⁵ Vegeu <https://www.ine.es/jaxiT3/Datos.htm?t=3198>

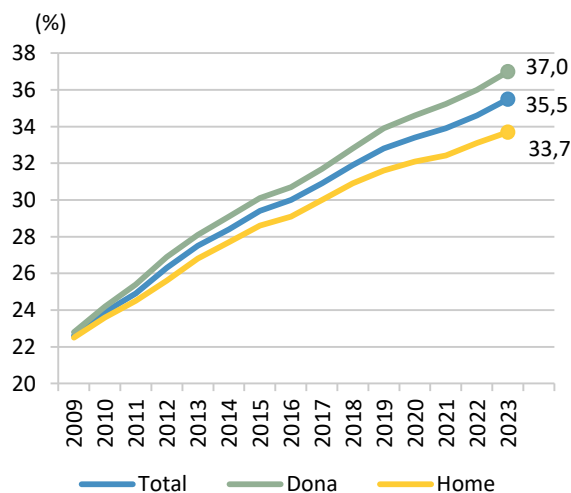
⁶ Vegeu https://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php?title=Population_structure_and_ageing#Median_age_is_highest_in_Italy_and_low_est_in_Cyprus

universitària o un cicle formatiu de grau superior ha passat del 22,6% l'any 2009 al 35,5% el 2023, en una línia ascendent ininterrompuda tant entre els homes com entre les dones.

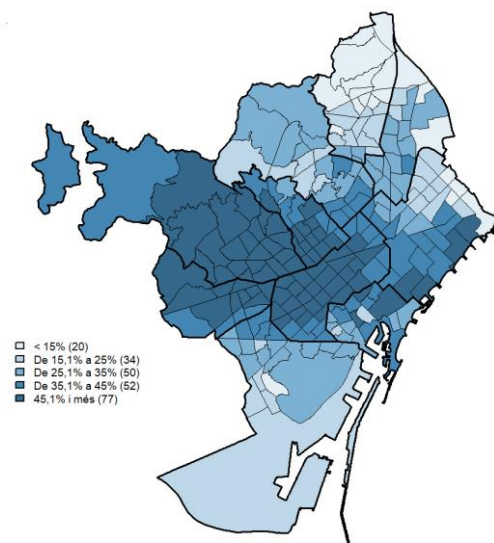
També any a any les dades refermen la creixent diferenciació de nivell formatiu entre homes i dones entre els nivells elevats (educació terciària). Si s'observa el nivell completat, gairebé no hi ha diferències entre dones i homes en els nivells primaris i secundaris. Per contra, si l'any 2009 la proporció de dones amb formació universitària (22,8%) superava la dels homes (22,5%) en tres dècimes, des de llavors aquesta diferència s'ha anat eixamplant (37,0% enfront 33,7% el 2023) i supera els tres punts percentuals.

Aquests dades s'emmarquen en una tendència general que també es veu a Catalunya, a Espanya i a moltes ciutats europees: existeix una bretxa de gènere en el rendiment acadèmic a favor de les dones, especialment en les generacions joves que finalitzen un grau o un màster oficial. Aquest patró es pot observar a gairebé la totalitat de països de la UE⁷.

Gràfic 10: Població de 16 i més anys amb estudis universitaris o CFGS (2009-2023)

Mapa 5: Població de 16 i més anys amb estudis universitaris o CFGS per AEB (%), a 01/01/2023

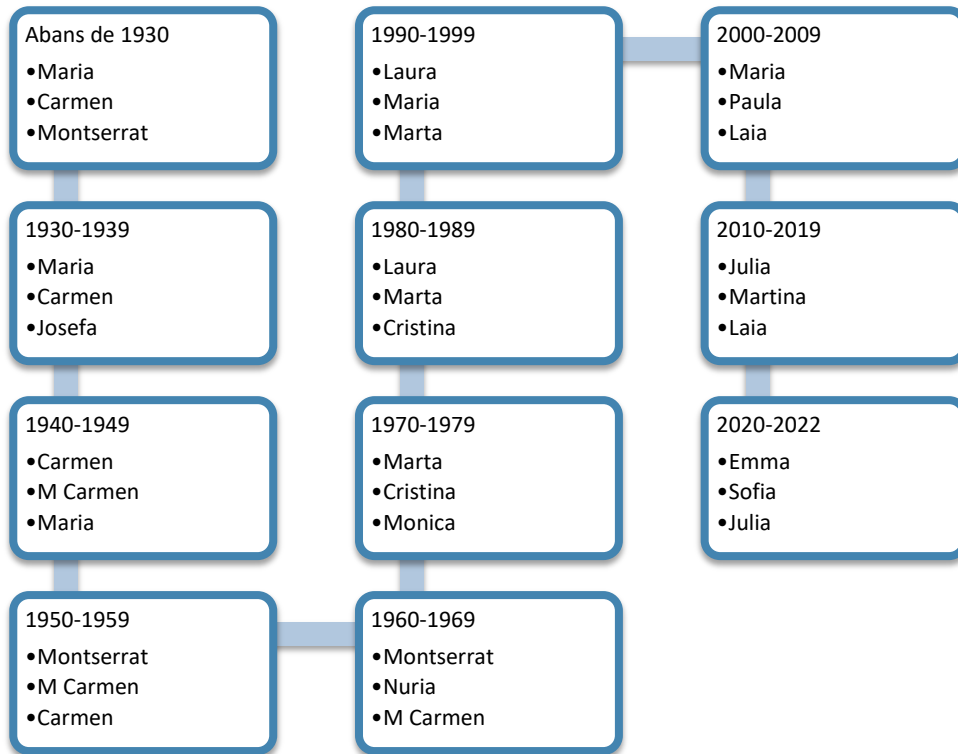

3.4. Noms més freqüents de la població

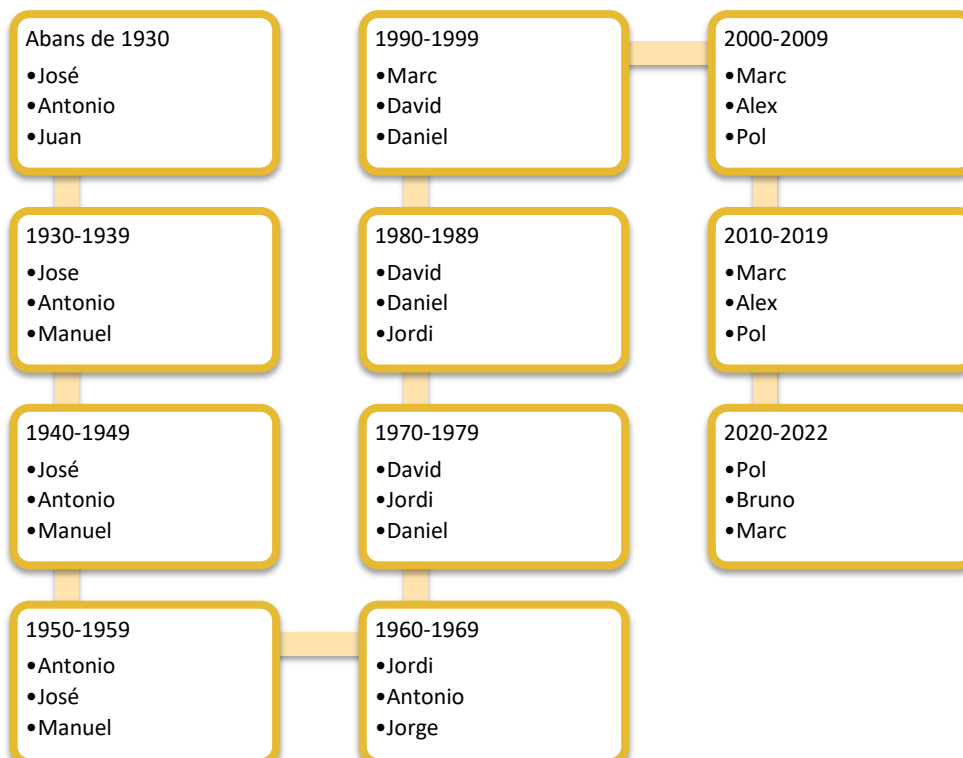
Els noms més freqüents entre les dones empadronades a Barcelona són Maria/María, Montserrat, Marta, Núria/Nuria i Carme/Carmen. Entre els homes, Antonio/Antoni, Josep/José, Jordi, David i Manuel. Les il·lustracions següents mostren els noms més freqüents segons dècades de naixement.

⁷ Vegeu <https://ec.europa.eu/eurostat/cache/infographs/womenmen/bloc-2a.html?lang=en>. Destaquen Irlanda, Suècia, Lituània, Estònia i Luxemburg (per sobre del 50% entre la població de 25 a 64 anys). Per contra, per sota del 30% se situen Alemanya, Croàcia o Itàlia.

Il·lustració 1: Noms més freqüents de les barcelonines per dècades de naixement

Il·lustració 2: Noms més freqüents dels barcelonins per dècades de naixement

4. ORIGEN I NACIONALITAT DE LA POBLACIÓ

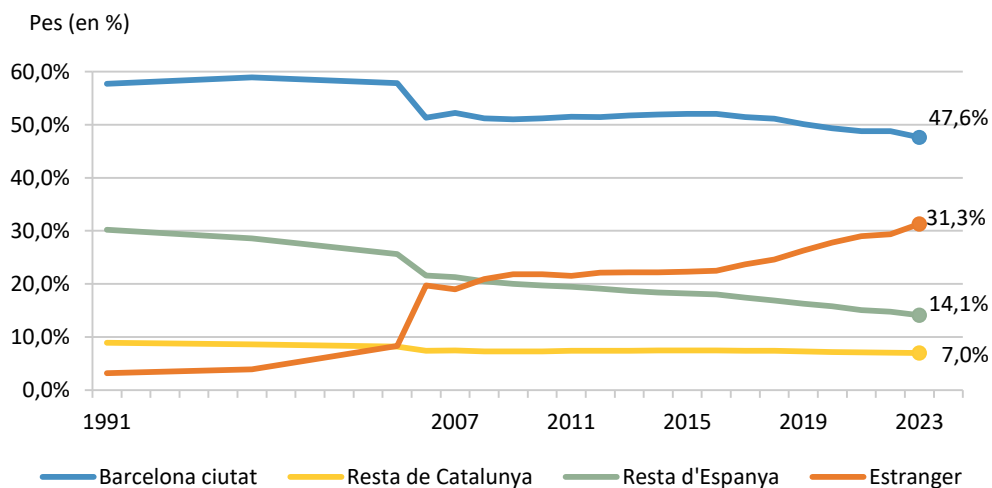
4.1. Població per lloc de naixement

La població resident a Barcelona és cada cop més diversa. En un context mundial de creixent urbanització, la globalització, l'apertura a l'exterior, el perfil productiu, els avanços tecnològics o l'augment generalitzat de la mobilitat territorial per raons acadèmiques, laborals o vitals són només alguns dels motors d'atracció cap a les urbs d'una població que cada any té orígens més nombrosos, dispersos i heterogenis.

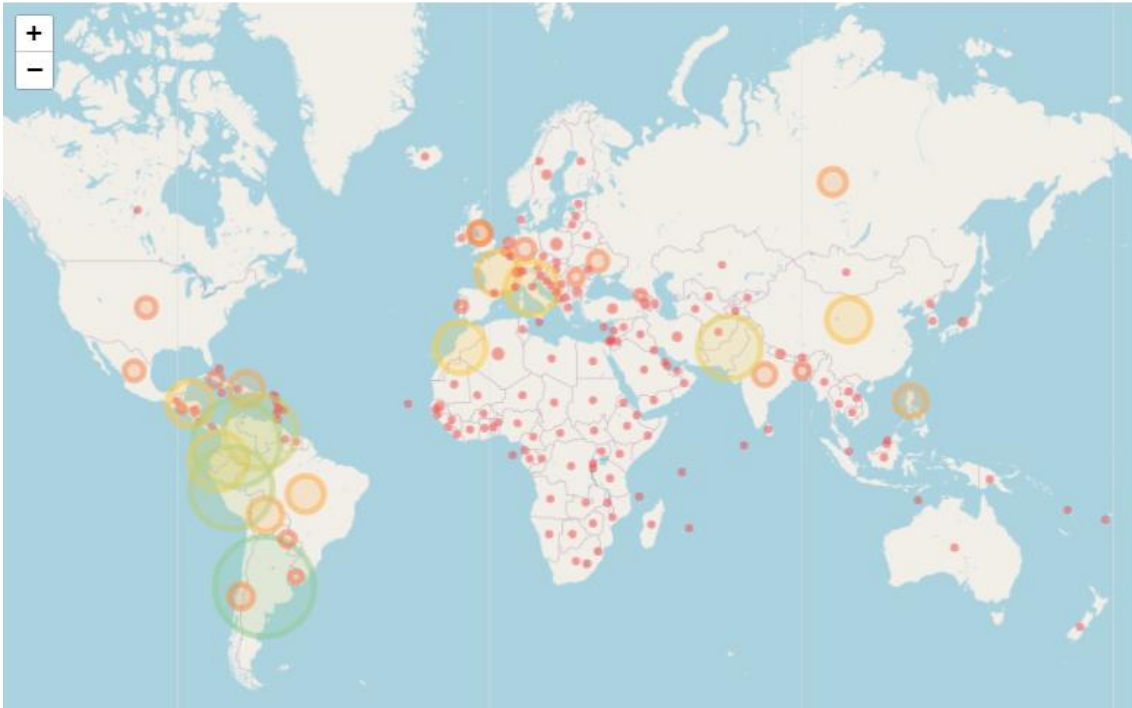
Una de les dades que apunten aquesta idea és que el nombre de residents no nascuts a la ciutat segueix a l'alça: la lectura de les dades de 2023 reflecteixen –per quart any consecutiu– que **el nombre de persones empadronades que no ha nascut a la ciutat és superior al dels nascuts a la ciutat**. La població autòctona empadronada representa un 47,6% del total, el percentatge més baix de la història recent; clarament s'ha deixat enrere el rang 51-52% en què es va moure durant gairebé tres quinquennis (de 2006 a 2019).

També evoluciona a la baixa la població nascuda a la resta de Catalunya (7,0%) i a la resta d'Espanya (14,1%), en una línia de declivi tan suau com persistent. Tot el dinamisme el concentra el col·lectiu de persones nascudes a l'estranger que per primer cop depassa la frontera simbòlica del 30% i assolix un 31,3%, gairebé deu punts més que fa deu anys.

Gràfic 11: Distribució de la població per lloc de naixement (1991-2023)

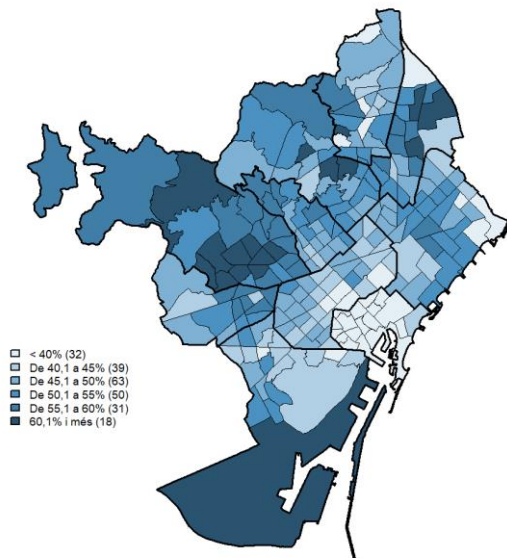
D'ençà la forta onada immigratòria de la primera meitat de la passada dècada –que va suposar una accentuada transformació en la composició de la població–, el col·lectiu de persones nascudes a l'estranger havia mantingut un pes estable al voltant del 20/22% de la població. Ha estat en el darrer quadrienni quan ha revifat l'impuls, saltant del 24,6% de 2018 al 31,3% del 2023. Tal com es veu al gràfic, aporten el mateix pes relatiu a la composició demogràfica de la ciutat els nascuts a l'estranger avui que els nascuts a la resta d'Espanya el 1991.

Mapa 6: Població nascuda a l'estranger per països, a 01/01/2023

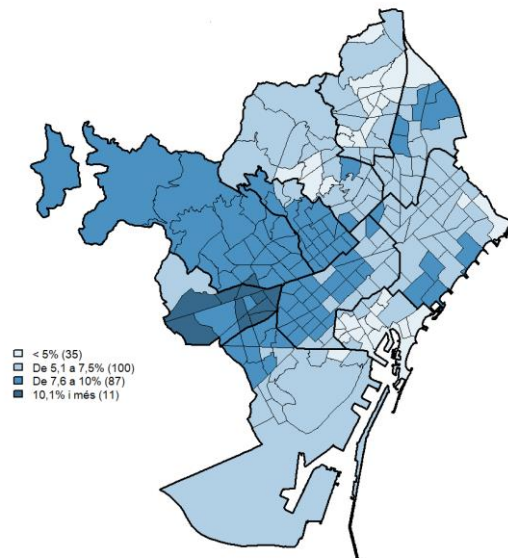
4.1.1. La població nascuda a l'estranger: evolució i perfil

De les 519.066 persones residents a Barcelona nascudes a l'estranger, un 28,9% té nacionalitat espanyola. La població de Barcelona es distribueix de manera molt heterogènia segons lloc de naixement. Els mapes adjunts mostren per AEB aquesta desigual distribució en termes relatius. Les AEB amb més veïns nascuts a Barcelona es troben a Sarrià-Sant Gervasi, a Sant Andreu i a Horta-Guinardó. Els nascuts a la resta de Catalunya tenen una presència relativament significativa a Pedralbes i a d'altres zones de Les Corts, possiblement lligat a l'atractiu del factor de localització que presenta la zona pels estudiants universitaris de la resta de Catalunya. En canvi, a Nou Barris i a Ciutat Vella tenen una presència pràcticament testimonial.

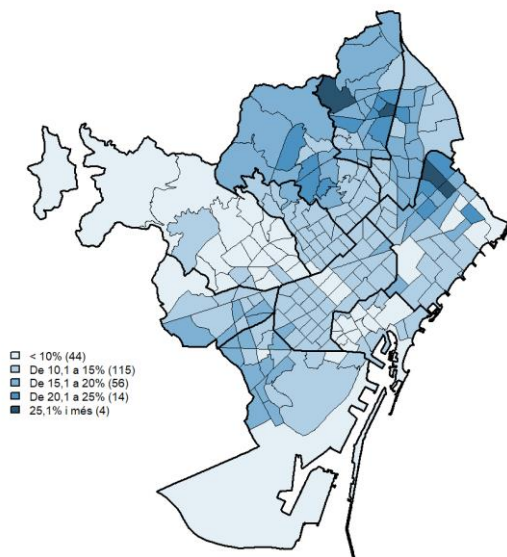
Mapa 7: Població nascuda a Barcelona per AEB (%), a 01/01/2023

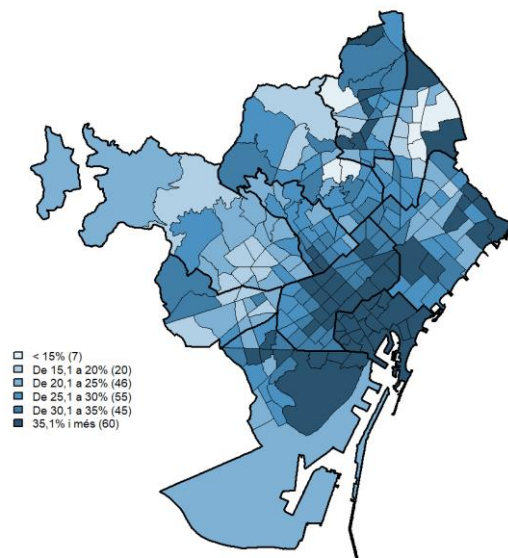
Mapa 8: Població nascuda a la resta de Catalunya per AEB (%), a 01/01/2023

Mapa 9: Població nascuda a la resta d'Espanya per AEB (%), a 01/01/2023

Mapa 10: Població nascuda a l'estranger per AEB (%), a 01/01/2023

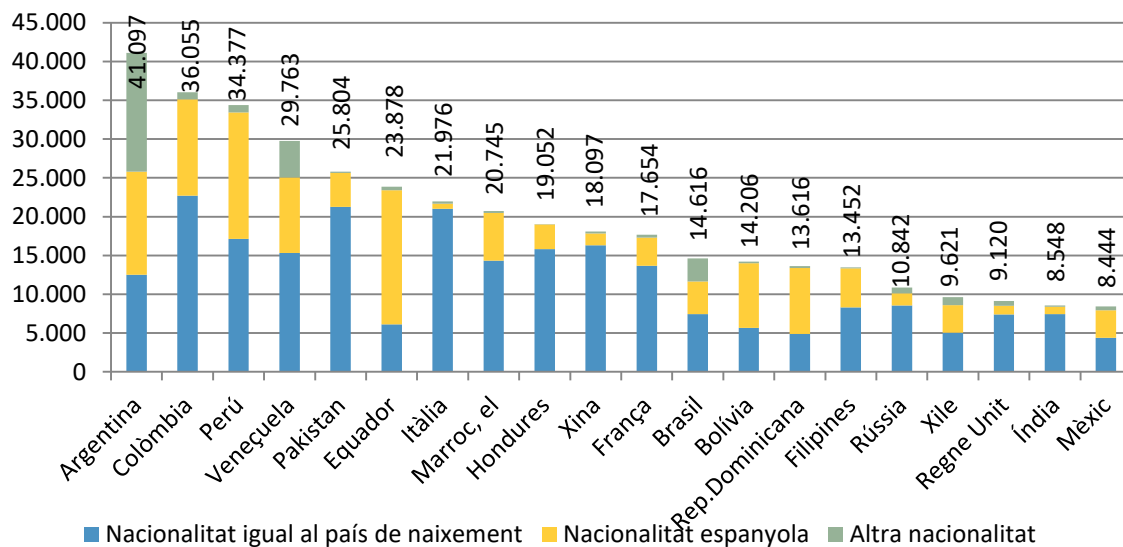
Les AEB amb un pes important de població nascuda a la resta d'Espanya es troben a Horta-Guinardó, Nou Barris i Sant Martí, mentre que les proporcions relatives més significatives de nascuts a l'estranger són a Ciutat Vella i d'altres zones de Sants-Montjuïc, de Sant Martí, de l'Eixample i de Nou Barris, amb altes concentracions de població de nacionalitat estrangera.

Els principals països d'origen de la població nascuda a l'estranger són: Argentina, Colòmbia, Perú, Veneçuela, Pakistan, Equador, Itàlia i el Marroc, tots amb més de 20.000 persones. L'abundància de països sud-americans en aquestes primeres posicions està vinculat amb

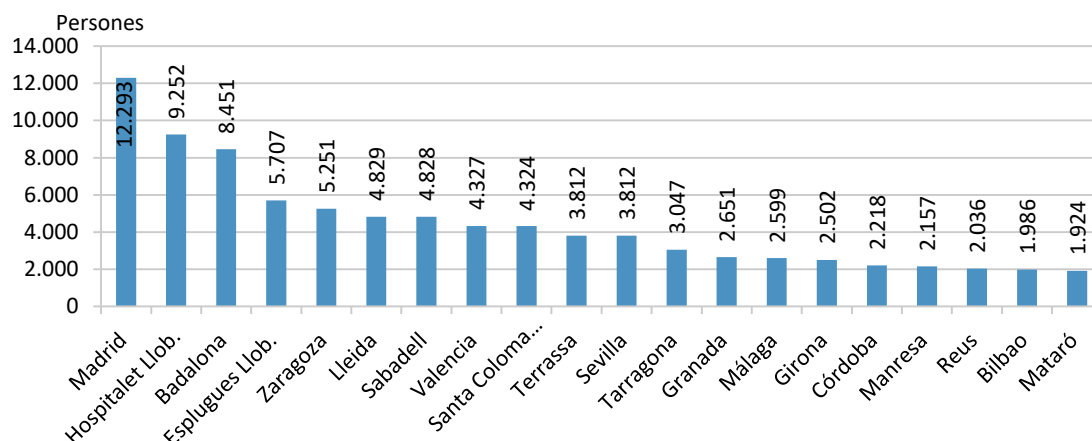
l'existència de tractats de doble nacionalitat entre Espanya i aquests països, i, de fet, onze dels primers vint orígens més nombrosos són d'Amèrica del Sud o d'Amèrica Central.

El gràfic adjunt mostra la població nascuda a l'estranger creuada per nacionalitat. Les esperables coincidències entre nacionalitat i lloc de naixement es contraposen amb algunes peculiaritats interessants. Un cas destacat és dels residents empadronats a Barcelona nascuts a Argentina: només un 30,4% d'ells té nacionalitat argentina, un 37,3% la té italiana⁸, i un 32,3% la té espanyola.

Gràfic 12: Població nascuda a l'estranger pels principals països de naixement i nacionalitat, a 01/01/2023

Gràfic 13: Població no nascuda a Barcelona per municipi de naixement, a 01/01/2023

⁸ Una tercera part de les persones de nacionalitat italiana empadronades a Barcelona provenen de Sud-Amèrica –en especial d'Argentina, Uruguai, Veneçuela i Brasil- i van obtenir nacionalitat italiana en demostrar que tenien avantpassats italians. A partir de 2018, les condicions per obtenir la nacionalitat italiana es van endurir.

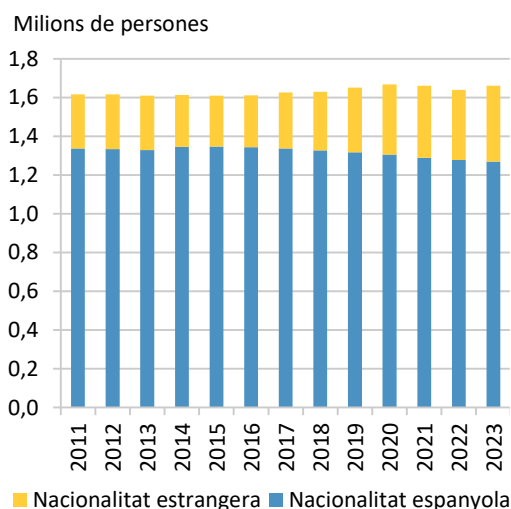
Si atenem als municipis d'origen dels residents que no han nascut a Barcelona, el principal punt d'origen és la ciutat de Madrid, seguit de grans ciutats de l'entorn metropolità (l'Hospitalet de Llobregat, Badalona o Esplugues de Llobregat), de capitals de província catalanes i d'altres grans capitals espanyoles com Saragossa, València, Sevilla, Málaga, Córdoba o Bilbao.

4.2. Població per nacionalitat

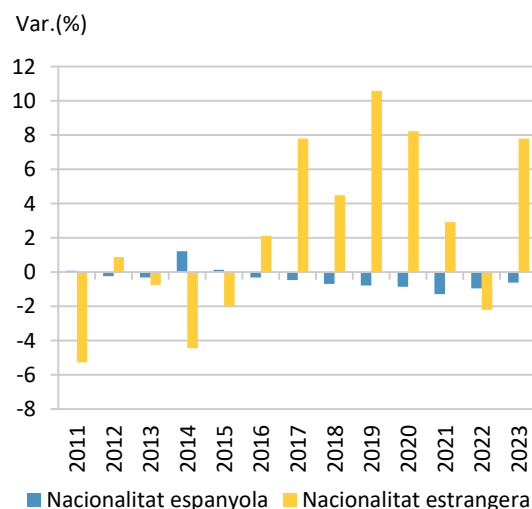
Les 391.703 persones de nacionalitat estrangera empadronades a Barcelona l'1 de gener del 2023 impliquen un nou impuls en relació amb l'any anterior. **Els estrangers augmenten un 7,8% i suposen un màxim en la història recent de la ciutat** tant en termes absoluts (apropant-se a les 400.000 persones) com en pes relatiu (23,6%). Un cop més, el creixement quantitatiu de la població empadronada a la ciutat ve de la mà de la població de nacionalitat estrangera, mentre que la de nacionalitat espanyola no esquivava la tendència descendent i registra un descens del 0,6%. D'ençà 2011, la població de nacionalitat espanyola ha anotat només tres ascensos anuals, mentre que la població de nacionalitat estrangera ha crescut en vuit d'aquests tretze anys. A més, ho ha fet amb una intensitat notable (vegeu gràfic 15).

Les dades del 2023 recomponen l'impacte de la pandèmia, que va deixar retrocessos tant de la població de nacionalitat estrangera com de l'espanyola i anoten el segon repunt a l'alça de la població (de l'1,2%) més elevat dels darrers quinze anys, només per darrera del 2019 prepandèmic.

Gràfic 14: Població de Barcelona per nacionalitat (2011-2023)

Gràfic 15: Població de Barcelona per nacionalitat (2011-2023), var. interanual (%)

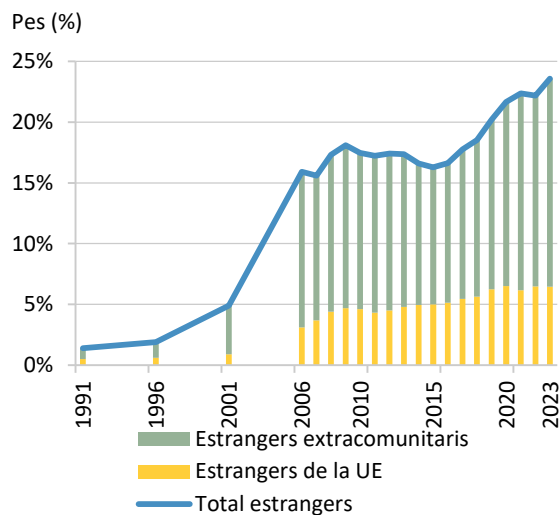
4.2.1. La població de nacionalitat estrangera: evolució i perfil

Les 391.703 persones amb nacionalitat estrangera empadronades a Barcelona s'adscriuen a un total de 177 nacionalitats. Barcelona ha passat en només tres dècades de tenir una població molt homogènia (l'any 1991 el pes dels estrangers no arribava a l'1,5% del total) a

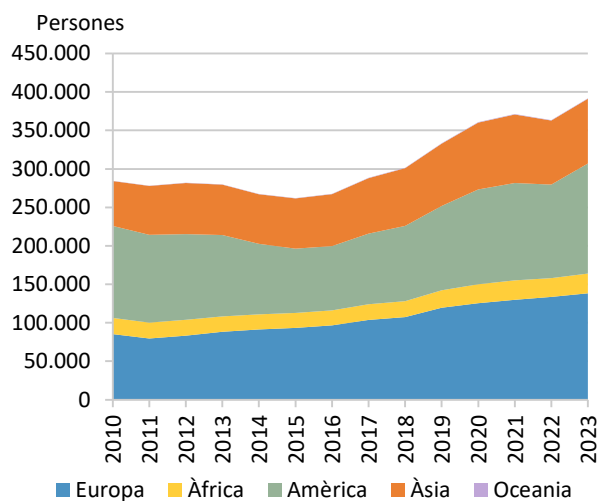
comptar amb un 23,6% de residents estrangers de 177 nacionalitats, una més que un any enrere. Aquesta elevadíssima presència de diferents nacionalitats és una bona mostra de la diversitat de la composició demogràfica.

La forta onada migratòria de la primera dècada del segle XXI va representar un salt espectacular en la composició de la població de la ciutat, que va passar de tenir un 4,9% d'estrangers el 2001 a un 17,5% el 2010. Després va seguir un quinquenni d'estabilitat que a partir del 2016 va iniciar un nou repunt fins que l'any 2019 va depassar la línia del 20% i cada cop més s'apropa al 25%. Al rerefons d'aquesta evolució hi ha una forta sincronia amb el cicle econòmic.

Gràfic 16: Pes de la població estrangera sobre el total (1991-2023)

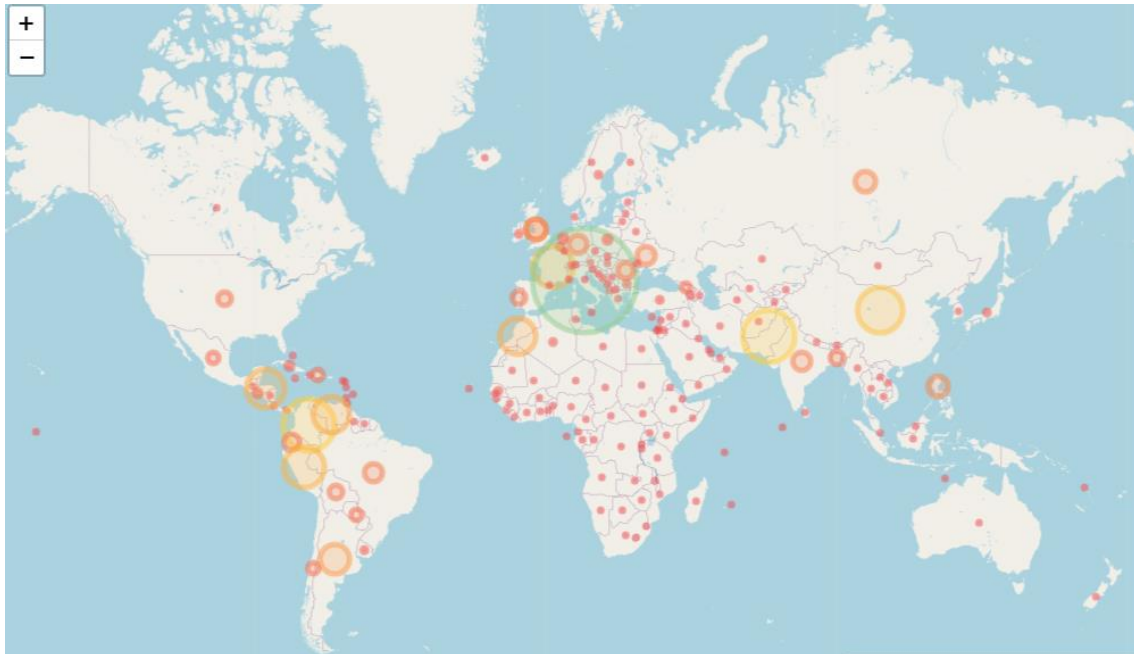
Gràfic 17: Població estrangera segons nacionalitat per continent (2010-2023)

Quant a la composició d'aquest grup, els residents amb alguna nacionalitat de la Unió Europea sumen poc més de 107.000 persones i representen un 27,3% dels estrangers. Després de tres anys de creixement, aquest col·lectiu es manté estable en relació amb un any enrere. Contràriament, els estrangers extracomunitaris fan un salt endavant del 10,8%. Un avanç que no només compensa el descens de l'any anterior –del 4,5%– sinó situa aquest grup a la ratlla dels 285.000 efectius, el 72,7% del total d'estrangers⁹.

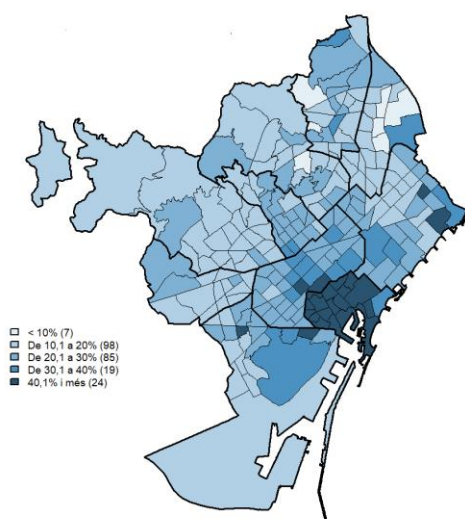
⁹ Cal tenir present que fins el 31 de gener de l'any 2020 la UE estava formada per 28 països, a partir de llavors la formen 27 països.

Mapa 11: Població estrangera per països, a 01/01/2023

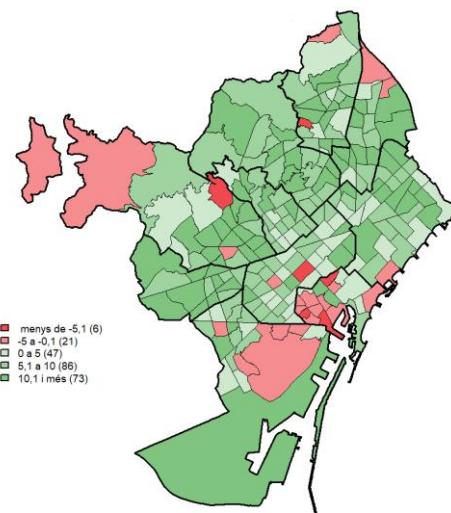

Tot i la creixent progressiva disseminació pels barris, **la distribució dels estrangers dins de Barcelona està lluny de ser homogènia**. Els barris i les AEB de Ciutat Vella són les que tenen una major presència relativa d'immigrants entre els seus veïns, seguits per alguns dels barris de Sant Martí que toquen el Besòs, de Sant Andreu, de Nou Barris, de Sants Montjuïc i de la part central de l'Eixample.

Mapa 12: Població amb nacionalitat estrangera a Barcelona per AEB (%), a 01/01/2023

Mapa 13: Població amb nacionalitat estrangera a Barcelona per AEB (var. interanual %), 2023

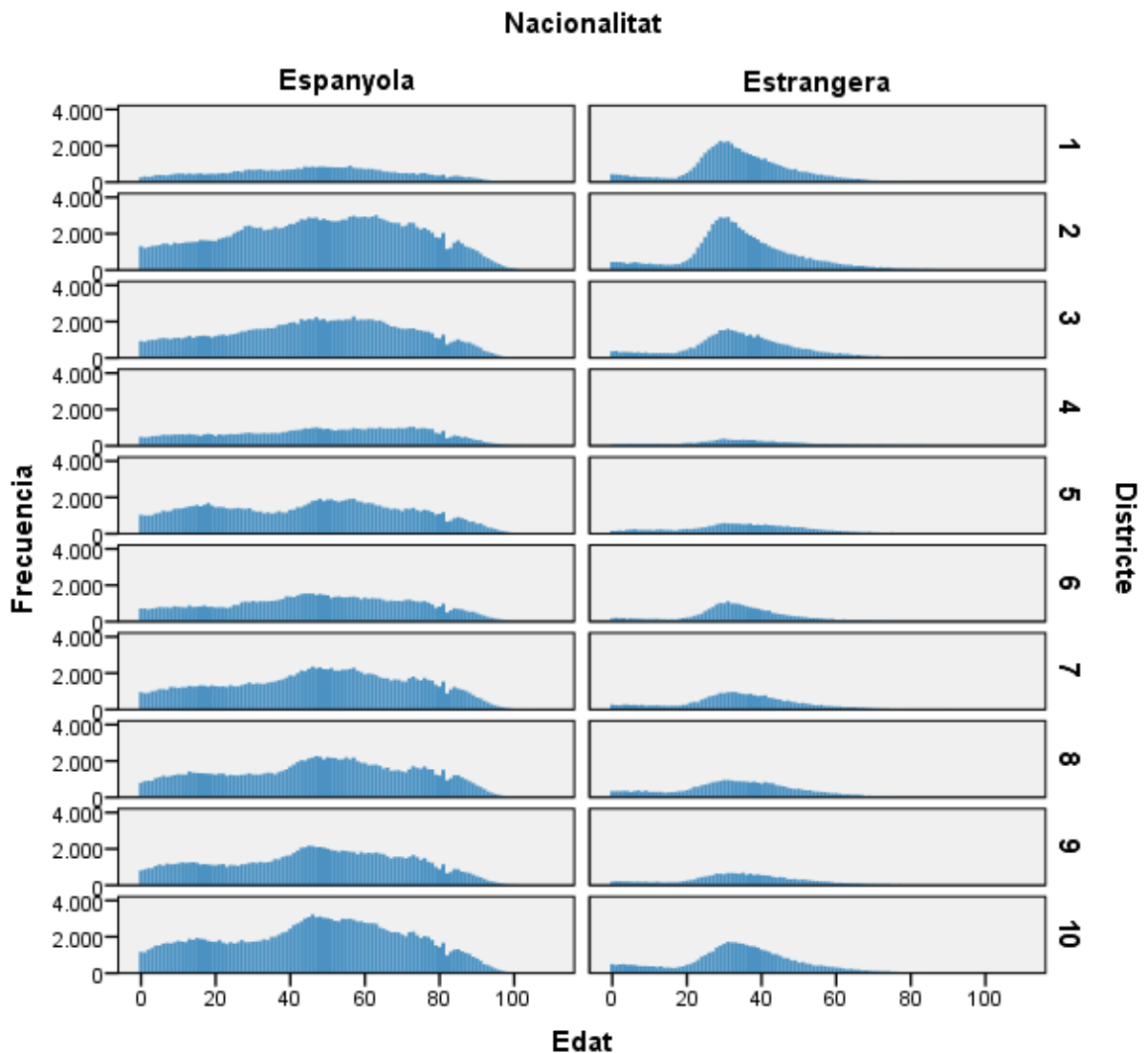

L'augment de la població estrangera a Barcelona s'ha estès de manera força generalitzada: a nou dels deu districtes –només Ciutat Vella en perd-, a 66 dels 73 barris i a 206 de les 233 AEB

de la ciutat. Per districtes, els guanys més importants en termes absoluts corresponen a Sant Martí (+3.858 persones) i a l'Eixample (+3.565 persones), mentre que en pes sobre el total de població, són les Corts i Sarrià-Sant Gervasi on més augmenten (12,3% i 11,4% respectivament).

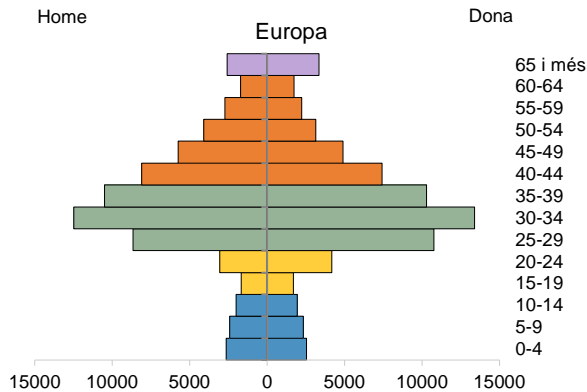
El gràfic següent ofereix la distribució de la població per districtes i nacionalitats segons edat, i es complementa amb les piràmides de la pàgina següent. Es constata que la distribució no és homogènia ni per edat ni per nacionalitat. A Ciutat Vella (districte 1), per exemple, s'aprecia la gran diferència d'edats entre la població espanyola i l'estrangera.

Gràfic 18: Població segons nacionalitat per districte i edat, a 01/01/2023

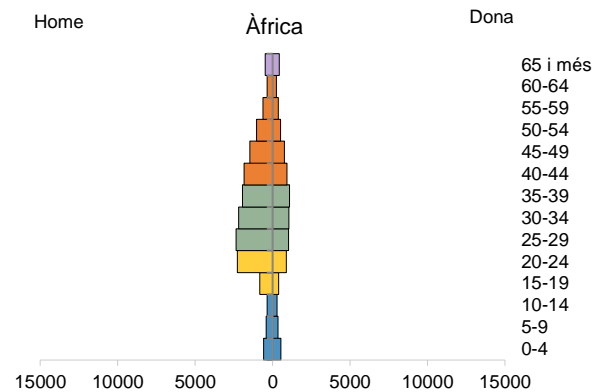

La composició de la població estrangera per sexe és lleugerament favorable als homes (194.298 dones i 197.693 homes), amb una mitjana d'edat que evoluciona suaument a l'alça i arriba als 34,6 anys; tot i l'ascens, continua sent una població jove en comparació amb la mitjana de la població espanyola, que és de 47 anys. Els estrangers comunitaris són, de mitjana, una mica més grans (35,2 anys) que els extracomunitari (34,3 anys).

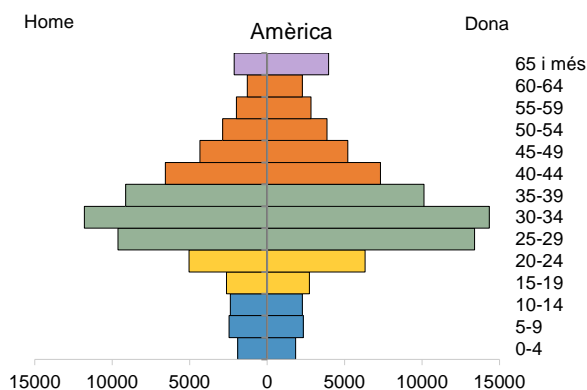
Gràfic 19: Piràmide de població dels residents estrangers amb nacionalitat europea, a 01/01/2023

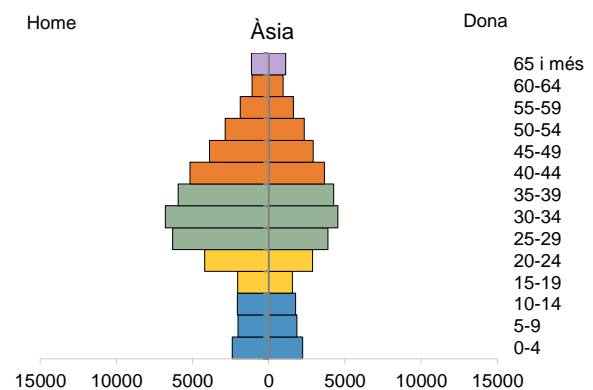
Gràfic 20: Piràmide de població dels residents estrangers amb nacionalitat africana, a 01/01/2023

Gràfic 21: Piràmide de població dels residents estrangers amb nacionalitat americana, a 01/01/2023

Gràfic 22: Piràmide de població dels residents estrangers amb nacionalitat asiàtica, a 01/01/2023

El perfil acadèmic dels estrangers empadronats a Barcelona és molt divers atenent a l'origen.

En conjunt, un 43,2% dels estrangers que viuen a Barcelona tenen estudis universitaris o un Cicle Formatiu de Grau Superior. Si només considerem els de la Unió Europea, els titulats superiors arriben a un 64,9%, una proporció que s'apropa al doble de la població espanyola. També es detecta un elevat nivell formatiu entre els estrangers d'Amèrica del Nord (77,0%) i d'Austràlia i Nova Zelanda (74,5%). L'altra cara de la moneda correspon a Àsia Meridional (14,5%) i Àfrica (15,6%). En tots els orígens, les dones presenten un nivell formatiu més alt que els homes.

Pel que fa al temps que fa que han fet la darrera inscripció al Padró, un 47,9% porta inscrit entre un i cinc anys, alhora que un de cada quatre s'ha empadronat en el darrer any.

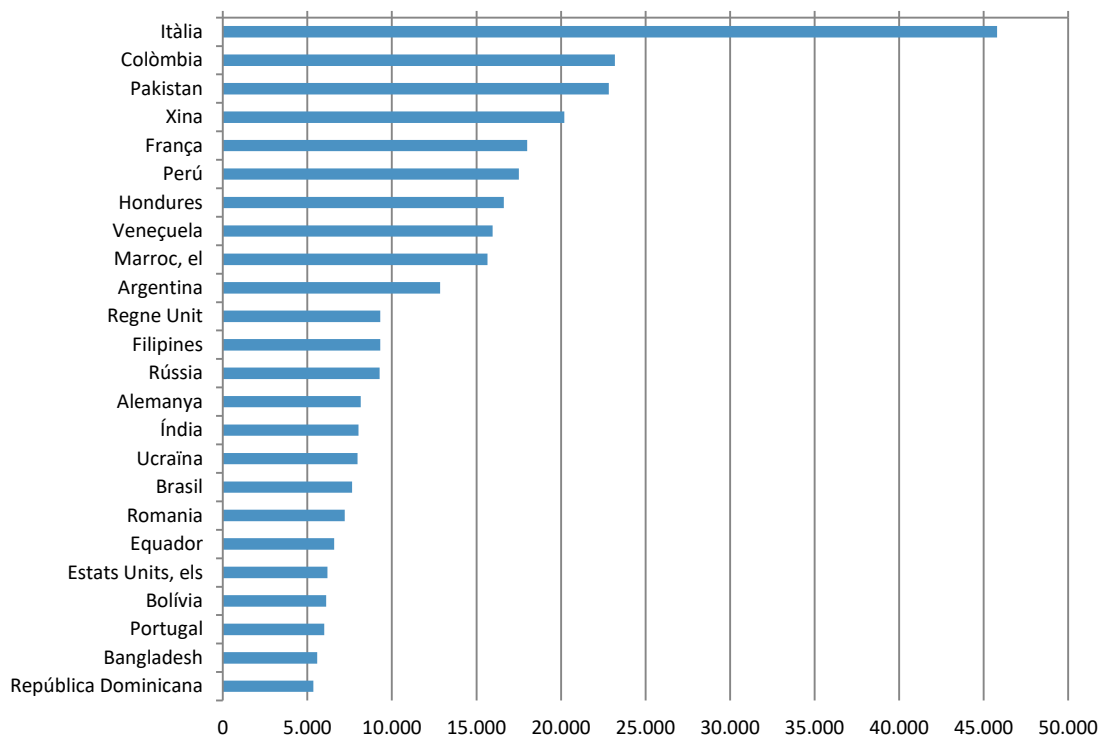
Per continents, la novetat de 2023 és que els americans, amb gairebé 143.000 persones, han avançat els europeus com a col·lectiu més nombrós. Aquests darrers passen a segona posició, amb poc més de 138.000 persones. La pujada de la població amb nacionalitat estrangera s'ha estès als procedents dels cinc continents, però són els americans, amb un augment del 17,7%,

els que marquen un to expansiu més contundent i, en particular, els que provenen d'Amèrica del Sud. Per darrera d'americans i europeus se situen asiàtics (84.168 persones, un 1,1% més que el 2022), africans (25.673 persones, +5,2%) i els originaris d'Oceania, que augmenten un 7,4%.

Per continents, es manté el tradicional desequilibri per sexes: a les nacionalitats europees i americanes s'observa un predomini femení, mentre que entre les asiàtiques i africanes predominen els homes

Per nacionalitats, la més present és la italiana¹⁰ (amb més de 45.000 persones) seguida per la colombiana (23.000), la pakistanesa (22.800) i la xinesa (poc més de 20.000). Hi ha sis nacionalitats amb col·lectius que tenen entre 10.000 i 20.000 efectius: provenen de França, Perú, Hondures, Veneçuela, el Marroc i Argentina. En el darrer any, els col·lectius que més residents empadronats han sumat són Colòmbia (6.448 persones), Perú (+4.406), Ucraïna (+2.871), Veneçuela (+2.492) i Argentina (+2.427). A banda de la crítica situació bèl·lica d'Ucraïna, la resta són països amb contextos polítics, econòmics i socials turbulents. A l'altre extrem, les nacionalitats que han perdut més efectius són la britànica (-836), la xinesa (-746), la boliviana (-460), la romanesa (-420) i la francesa (-417).

Gràfic 23: Població estrangera segons nacionalitats més freqüents, a 01/01/2023

A tots els barris i a totes les AEB de Barcelona la nacionalitat predominant és l'espanyola. Però com s'ha vist abans, hi ha veïns de 177 nacionalitats més. Aquesta diversitat es palesa en el mapa adjunt, que recull la segona nacionalitat més freqüent després de l'espanyola per AEB.

¹⁰ Com s'ha vist anteriorment, moltes de les persones de nacionalitat italiana empadronades a Barcelona han nascut a Sud-Amèrica.

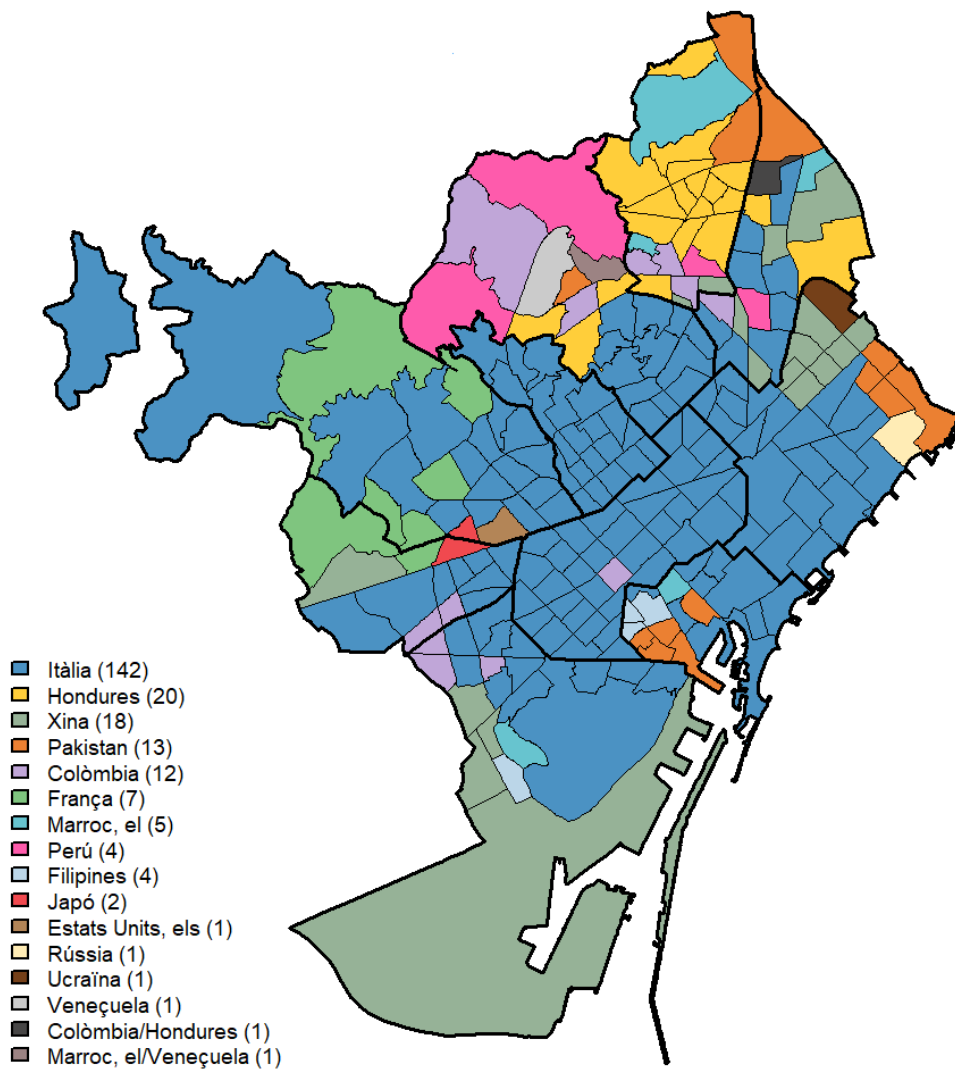
Són catorze nacionalitats diferents, entre les que prevalen les d'Itàlia (la segona nacionalitat més freqüent a 142 AEB), Hondures (20), Xina (18) i Pakistan (13).

La comparació del mapa de 2023 amb el d'un any abans ofereix petites diferències. Continua l'expansió italiana per tota la ciutat: a tots els districtes hi ha alguna AEB on són la segona nacionalitat més present. En canvi, els hondurenys es concentren a Nou Barris, la zona central d'Horta-Guinardó i la zona de Sant Andreu propera al Besòs. Es manté la forta concentració de paquistanesos als barris de el Besòs i el Maresme –Sant Martí-, la Trinitat Vella –Sant Andreu-, i la Trinitat Nova i Vallbona –Nou Barris. També es mantenen força estables els tres tons de el Raval: el taronja dels paquistanesos al sud, el blau cel dels filipins a la part central, i el blau fort dels italians a la punta nord. L'excepció és que l'àrea sud d'aquest barri els bengalís han deixat pas enguany als paquistanesos. En tots aquests casos, es tracta de barris amb un nivell de renda inferior a la mitjana de la ciutat.

Una de les novetats més interessants és que els Estats Units reapareix en aquest mapa en una AEB de Sarrià-Sant Gervasi i apareix per primera vegada Ucraïna en una AEB de Sant Martí, al barri de la Verneda i la Pau. Per primera vegada, hi ha dos empats, en dues AEB amb el mateix nombre de persones: colombians i hondurenys en una AEB de Sant Andreu i marroquins i veneçolans en una altra d'Horta-Guinardó.

Com en anys anteriors, la nacionalitat russa és la més freqüent en una AEB del districte de Sant Martí, a la zona de Diagonal Mar i el Front Marítim. Francesos, japonesos i estatunidencs es concentren majoritàriament en AEB de Sarrià-Sant Gervasi i Les Corts, els dos districtes amb renda més alta de la ciutat.

Mapa 14: Nacionalitat més freqüent (després de l'espanyola) per AEB, a 01/01/2023

5. DOMICILIS

5.1. Evolució i estructura dels domicilis de Barcelona

Una de les informacions més bàsiques i rellevants dels fulls padronals és el domicili on viu la persona que hi està empadronada a la data de referència, de manera que l'adreça d'empadronament es converteix en un element primordial per quantificar el nombre de domicilis on viuen els barcelonins i saber detalls sobre la seva composició.

Així, amb la lectura d'1 de gener de 2023 sabem que **els 1.660.435 empadronats a la ciutat viuen en 668.790 habitatges, amb una mitjana de 2,48 persones per habitatge**, incloent-hi les persones que consten en domicilis col·lectius.

En relació amb l'any passat, la població empadronada ha augmentat en vint mil persones (1,2%) i **el nombre de domicilis ho ha fet en 5.957 (0,9%)**.

Les dades de les persones registrades del Padró d'habitants contenen informació individual dels inscrits a la mateixa adreça, com ara la data de naixement, el sexe i la nacionalitat però no permeten identificar si existeix cap relació de parentiu entre les persones que consten empadronades juntes. Per tant, no es poden saber si existeixen els vincles familiars entre ells que permetin treure conclusions sobre possibles formacions de convivència parental o familiar.

Amb la combinació agregada de les dades padronals sí que es podem resumir certs trets característics de la població que viu a cada domicili, i un que en destaca de forma recurrent és la major presència de dones als domicilis respecte els homes, ja que en un **25,3% dels domicilis no hi viu cap home mentre que aquells on no hi ha cap dona són el 15,6% del total**.

El nombre de **persones empadronades en domicilis unipersonals és 213.839**, un 32% del total. Si observem aquestes persones que viuen soles en relació amb el conjunt de la població major d'edat de Barcelona, el percentatge és del 12,9%. Ambdós percentatges han variat poc durant els darrers anys.

També **el col·lectiu femení és molt més nombrós en els domicilis unipersonals (60,9%) que el col·lectiu masculí (39,1%)**. Aquest és un tret que es repeteix: quan més desenvolupat està l'estat del benestar, més possibilitats hi ha de viure sol. I quan més gran és la incorporació de les dones al mercat de treball, menys dependents són dels homes i més trien viure soles. A banda d'aspectes com la llibertat o la intimitat, també hi juguen a favor d'aquesta expansió de les llars unipersonals l'augment de l'esperança de vida i l'eclosió de les telecomunicacions.

Quant als trams d'edat dels membres del domicili, d'una banda remarcar que **a un 22,9% dels domicilis no hi ha cap persona en edat laboralment activa (18 a 64 anys)** i per l'altra banda, si anem a buscar el seu potencial veiem que **en un 77,8% dels domicilis no hi viu cap menor de 18 anys**; és a dir, més de 520.186 domicilis sense cap menor.

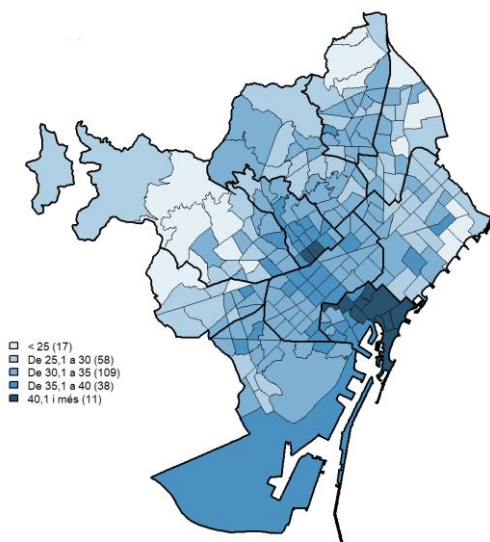
De domicilis amb persones de 18 a 64 anys n'hi ha 515.492. Les persones que tenen 65 anys i més es troben en el 37,8% dels domicilis repartides en diferents situacions de convivència,

però en un 13,9% viuen soles. Totes aquestes dades també es mantenen estables amb tendència a l'alça en els darrers anys, igual que la composició segons nombre de dones o d'homes al domicili, ja que de forma reiterada el nombre de domicilis sense cap home és predominant.

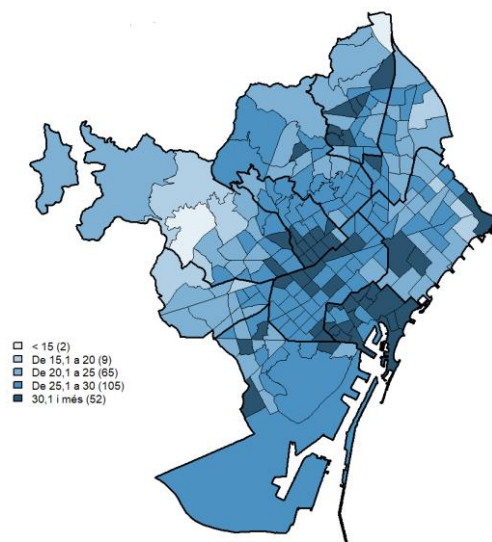
El conjunt de domicilis **unipersonals** (32%) és l'univers més gran d'ocupació dels domicilis: un 19,5% l'ocupen dones soles, i un 12,5% homes sols. En canvi, la situació de **convivència més freqüent és la del grup de domicilis ocupats per dues, o per dues persones o més (48,8%)**, i d'aquestes, destaquen les convivències en què aquestes dues o més persones són totes majors d'edat (18,4% dels domicilis i 27,1% de la població) amb una edat mitjana de 46,5 anys.

Pel que fa a la convivència dels menors de 18 anys amb adults, un 3% dels domicilis estan habitats per menors acompanyats d'un sol adult. En el 2,5% de les llars, l'adult és una dona i el 0,5% restant és un home. En ambdós casos la mitjana d'ocupació de la llar és de 2,4 persones per llar. La situació més freqüent de convivència de menors a la llar (12,3%) és la dels 82.151 domicilis on viuen dues persones adultes i la resta d'ocupants menors de 18 anys. Encara que hi ha un 7% d'altres domicilis (46.528) on un o més menors conviu amb altres adults. **Les llars amb presència de menors representen menys d'una quarta part dels domicilis (22,2%)**.

Mapa 15: Domicilis unipersonals sobre total de domicilis per AEB (en %), a 01/01/2023

Mapa 16: Persones de 65 anys i més que viuen soles sobre població 65 i més anys per AEB (en %), a 01/01/2023

Als domicilis ocupats exclusivament per persones estrangeres, el rànquing l'encapçalen parelles de 18 a 64 anys (23% dels domicilis).

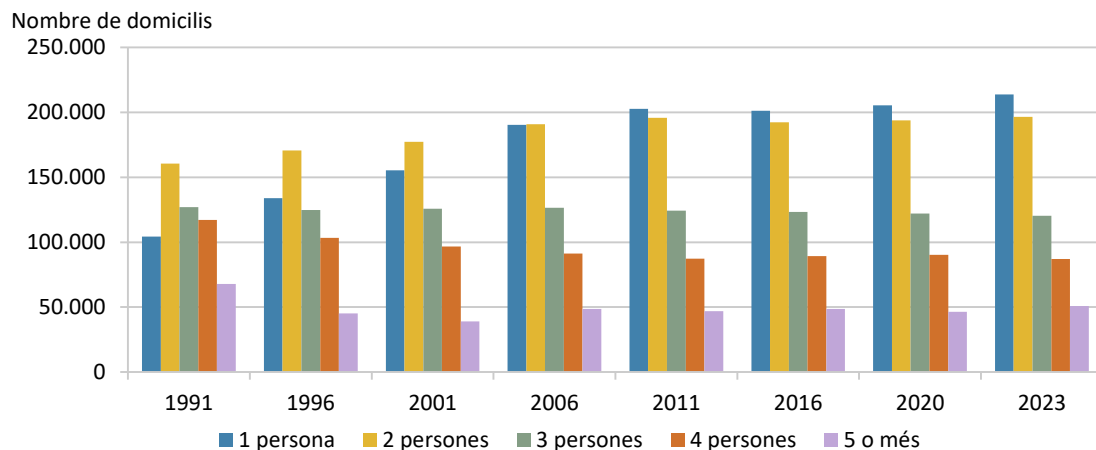
Si tramem al mapa els **domicilis amb més proporció (>40%) de persones soles**, les principals àrees estadístiques bàsiques (AEB) on es troben són a la **franja lateral de Ciutat Vella** que va des de Sant Pere, Santa Caterina i la Ribera al Barri Gòtic i a la Barceloneta, sense oblidar ni el **Raval nord** ni els **nuclis inferiors de la Vila de Gràcia**.

Aquestes àrees agafen **més amplitud quan hi plasmem persones soles de 65 anys i més** sobre el seu col·lectiu d’edat, escampant-se per tota la Vila de Gràcia, pel Camp d’en Grassot i arribant cap a el Parc i la Llacuna del Poblenou fins acostar-se a extrems de la ciutat: a la banda sud-oest (el Besòs i el Maresme); al nord-oest de Nou Barris (el Turó de la Peira, la Guineueta), i pel lateral est les vores de Sants. També el costat de Sant Andreu que ubica els habitatges del Congrés i els Indians concentra una important proporció d’unipersonals d’aquest tram d’edat que supera els 65 anys.

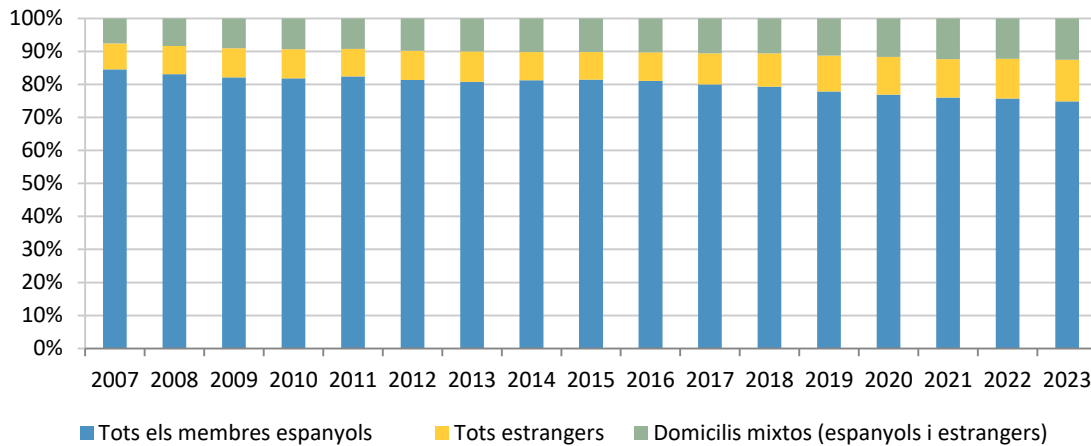
Si observem les barres evolutives que il·lustren la **dimensió dels domicilis** segons el nombre de persones que hi viuen, es veu que durant els darrers dotze anys (2011-2023) la distribució s’ha mantingut estable al voltant de “tres 30% inexactes”: **32% de domicilis ocupats per una persona sola, 29% ocupats per dues persones, 31% ocupats per 3 o 4 persones**, i, el 7% restant ocupats per més de cinc persones.

A les dues dècades anteriors (1991-2001 i 2001-2011) el tipus de domicili més estès era l’ocupat per dues persones. Tot i que aquests percentatges són similars als actuals, actualment la primera posició l’ocupen els domicilis unipersonals, que representen un 32% del total amb tendència a l’alça. Els formats per grups de tres, quatre i cinc persones o més, que inicialment eren els més nombrosos han anat perdent posicions per repartir-se en agrupacions més reduïdes.

Gràfic 24: Domicilis de Barcelona segons nombre de membres (1991-2023)

Quant a la distribució dels domicilis segons la nacionalitat de les persones que hi viuen, **els domicilis amb residents exclusivament de nacionalitat espanyola són la gran majoria, un 74,8%**, però és un percentatge que va minvant gradualment pel fet que **van creixent els domicilis amb persones de nacionalitat estrangera**, tant aquells on tots els membres són estrangers (12,7% del total), com en aquells altres on conviuen espanyols amb persones d’altres nacionalitats (12,5% del total).

Gràfic 25: Distribució dels domicilis segons nacionalitat dels components (2007-2023)

La mitjana d'edat del gran conjunt de barcelonins que viu a la ciutat és de 44,1 anys, però aquesta mitjana també presenta una marcada diferència segons la nacionalitat dels seus residents. Les persones que viuen en domicilis amb totes **les persones de nacionalitat estrangera tenen 33,2 anys de mitjana** mentre que en els domicilis on viuen només persones espanyoles la mitjana es situa als 48,9 anys. Edat que queda més matisada quan es parla de domicilis mixtos, on la mitjana dels seus residents baixa als 35,8 anys.

Quant al nombre de **domicilis ocupats per col·lectius, n'hi ha 1.212 i hi estan empadronades 50.962 persones residents**. En els darrers anys el nombre de residents empadronats en aquest tipus de domicili ha anat augmentant fins a superar els 50.000. En aquest sentit cal tenir en compte que aquelles persones que no poden demostrar un domicili fix de residència se les empadrona en seus de centres administratius de l'Ajuntament. Aquest any són **dotze adreces administratives on consten 33.079 empadronats sense domicili fix (SDF), un 37,7% més que l'any passat**. Increment que és difícil de valorar com a comportament demogràfic ja que tot i que respon a protocols administratius, subratlla una realitat complexa que comparteixen moltes ciutats.

Estadísticament, s'ha optat per distingir la distribució dels empadronaments dels domicilis col·lectius diferenciant si ocupen o no un domicili fix (SDF) per desvincular aquells grups establerts en establiments "fixos" com ara convents, casernes, asils, residències d'estudiants o hospitals. Aquest col·lectiu d'empadronats en una adreça fixa el formen 17.883 persones, que ho estan en 1.250 domicilis col·lectius. Ambdues magnituds es mantenen de forma més o menys estable en els darrers anys, amb una proporció d'ocupació mitjana que aquest any ha pujat a les catorze persones per domicili.

6. EL MOVIMENT DEMOGRÀFIC DEL 2022

Les dades que recullen el moviment demogràfic de la ciutat de Barcelona entre l'1 de gener i el 31 de desembre del 2022 provenen de les variacions de les altes i les baixes i dels canvis de nacionalitat registrats al Padró municipal d'habitants durant l'any.

Els resultats del moviment natural –naixements i defuncions- corresponen als registrats al Padró segons el lloc de residència de la persona empadronada i en la data en que es produeix l'esdeveniment.

Els fluxos residencials i moviments migratoris –variacions residencials de la població-, són el resultat de l'explotació dels moviments d'entrada, de sortida, de canvi de domicili i administratius que han tingut lloc al municipi de Barcelona durant l'any 2022 i que han estat recollits en el Padró Municipal d'Habitants.

Cal destacar que una part de les variacions residencials de la població són executades d'ofici per l'administració –altes per omissió i baixes per caducitat en la inscripció al Padró i/o duplicitat. Són el que anomenem moviments administratius, que tot i no saber exactament quan s'han produït, es comptabilitzen en el moment en què es fa efectiva la seva inscripció¹¹.

Després d'un bienni 2020-2021 marcat per la pandèmia i el seu impacte sobre la mortalitat i les migracions, **l'evolució demogràfica de la ciutat de Barcelona durant l'any 2022 ve definida per la languidesa del moviment natural i pel dinamisme del moviment migratori**. La síntesi d'ambdues forces és que el guany de població empadronada a la ciutat després d'un bienni de descensos és resultat d'un saldo natural negatiu de 4.276 persones i d'un de migratori i administratiu positiu de 26.634.

Pel que fa al moviment natural, les recents sotragades en la mortalitat –el 2020 a l'alça per causa de la pandèmia i el 2021 a la baixa en retorn a nivells prepandèmics- han donat pas el 2022 a tal estabilitat que pràcticament es repeteix la xifra de 2021. Persisteix, per tant, el saldo natural negatiu, atès que el declivi de la natalitat impossibilita compensar els nivells de mortalitat actuals. És a dir, per la via del saldo vegetatiu, Barcelona perd el doble de població que abans de l'esclat de la pandèmia.

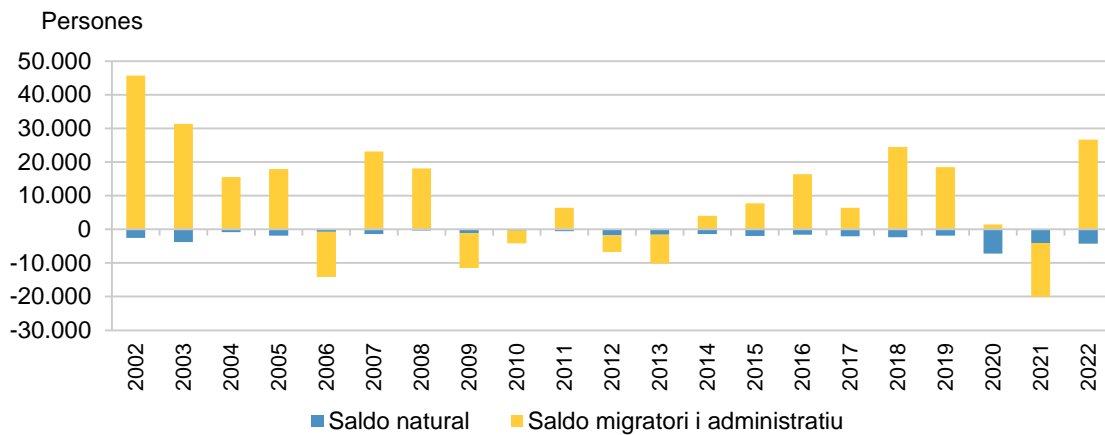
¹¹ El saldo migratori correspon a les diferències entre la població que és dona d'alta al Padró per canvi de residència habitual amb origen a l'estranger o a un altre municipi d'Espanya i la que es dona de baixa. Per realitzar una inscripció per un fet migratori és necessari justificar estar inscrit en algun registre d'empadronament.

Quan no es pot justificar un lloc d'origen i/o destinació perquè no es consta inscrit en cap altre Padró d'algun municipi o en el Padró d'espanyols residents a l'estranger, es genera una alta d'ofici administrativa, anomenada alta per omissió.

Les baixes administratives corresponen a les baixes per caducitat en la inscripció en el Padró fruit de l'aplicació de la reforma de la Llei d'estrangeria de 2003 que estableix l'obligació dels estrangers no comunitaris sense autorització de residència permanent, de renovar la seva inscripció padronal cada dos anys. També s'inclouen les baixes d'estrangers comunitaris que no han comunicat el canvi de residència i les baixes per duplicitat en altres registres.

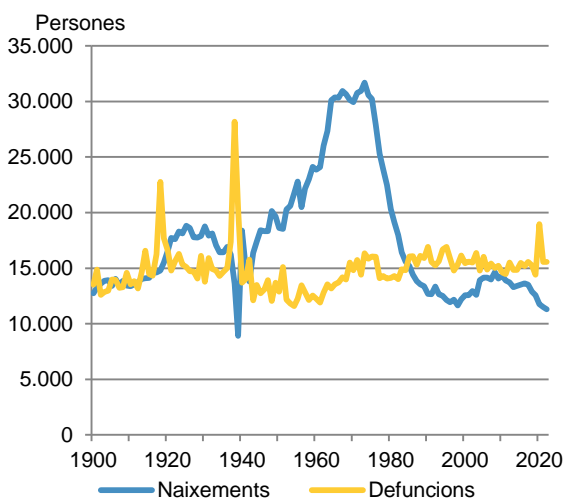
El saldo administratiu és la diferència entre les altes per omissió i les baixes per caducitat i/o duplicitat. Aquests dos factors es comptabilitzen en el moment en que es registren.

Gràfic 26: Saldo natural, migratori i administratiu a Barcelona (2002-2022)

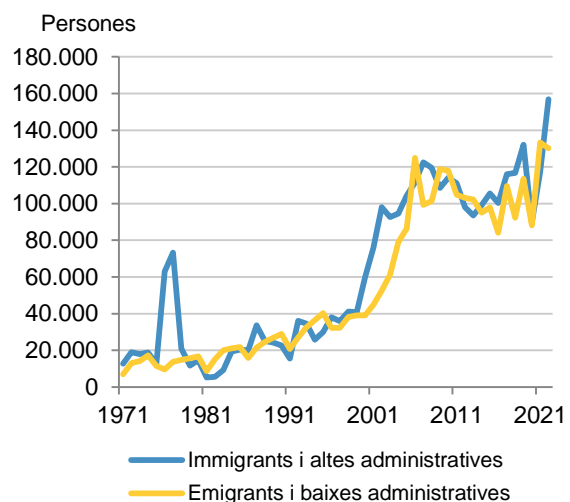

Així, la contribució al creixement demogràfic prové exclusivament del moviment migratori, que enfila amb força cap amunt pel vigor de les altes per immigració. Aquest saldo retorna així al signe positiu després del descens de 2021, una anomalia més derivada de la pandèmia. En realitat, **el dinamisme migratori tant d'entrada com de sortida és el gran protagonista demogràfic de l'any**. Aquesta intensíssima activitat en ambdues direccions, a l'alça i a la baixa, se sintetitza en que tant la immigració com l'emigració s'ubiquen en màxims almenys dels darrers cinquanta anys, si bé en el cas de les baixes registren un mínim retrocés en relació amb l'any anterior.

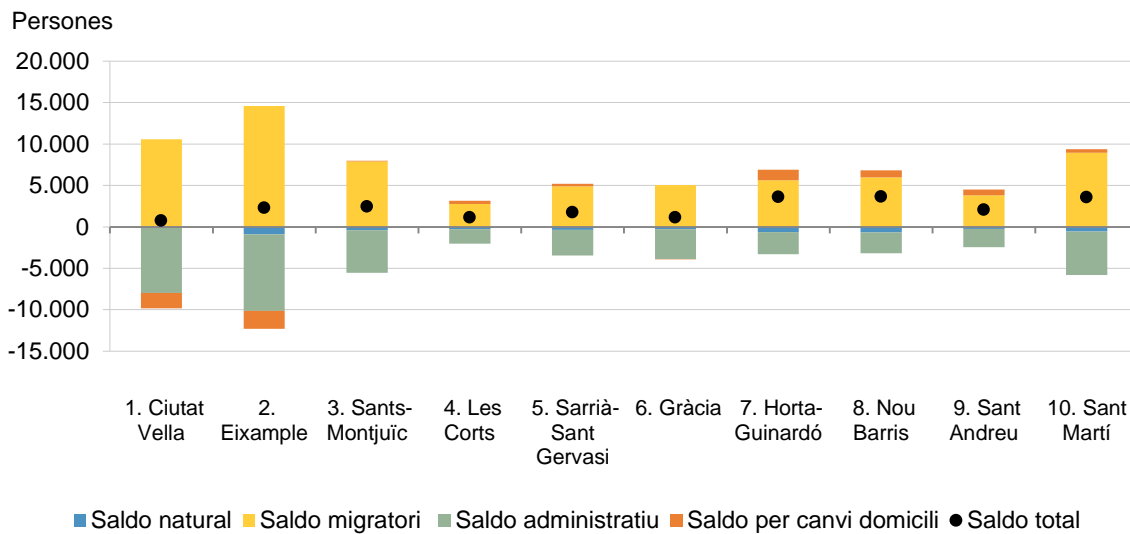
Gràfic 27: Naixements i Defuncions (1900-2022)

Gràfic 28: Immigrants, Emigrants i moviments administratius (1971-2022)

Des del punt de vista territorial –i a la inversa del que va passar l'any anterior- tots els districtes registren saldos positius. Els deu districtes guanyen població, amb intensitats que van de menys de mil persones a Ciutat Vella als més de 3.500 de Sant Martí i Horta-Guinardó.

Gràfic 29: Saldos dels moviments demogràfics per districtes, 2022

Per components, l'únic districte que registra un saldo natural positiu -quantitativament anecdòtic- és Ciutat Vella; a tota la resta, la mortalitat té més força que la natalitat. El saldo migratori, d'altra banda, és positiu a tots els districtes, amb un màxim de 14.600 persones a l'Eixample. Per contra, el saldo administratiu és negatiu a tots els districtes. Pel que fa a les migracions internes, un any més són els districtes de Ciutat Vella, l'Eixample i Gràcia els únics que cedeixen veïns a la resta de districtes.

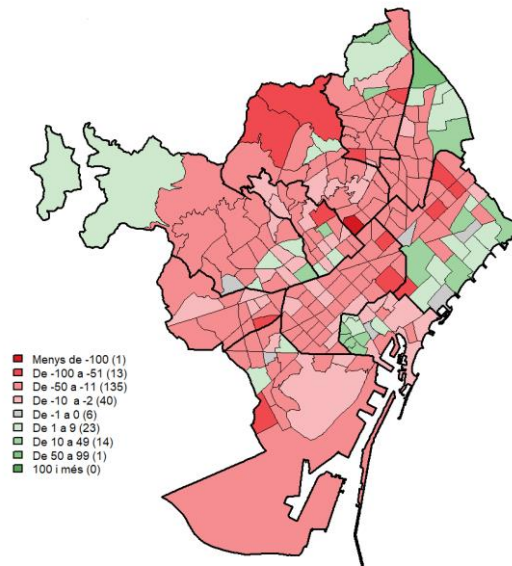
6.1.1. El moviment natural de la població

Barcelona va registrar durant l'any 2022 **11.295 altes per naixement i 15.571 baixes per defunció**. Es tracta de xifres molt similars a les de 2021, quan la normalització de la situació sanitària va afavorir la convergència d'ambdós moviments cap a les tendències prèvies.

Ja és un escenari consolidat que a Barcelona any rere any les **defuncions** són més elevades que els naixements. L'aportació del 2022 és una accentuació d'aquest escenari. En el cas dels naixements, la xifra de 2022 subratlla una trajectòria descendent estructural que neix en la dècada dels setanta del segle passat i s'interromp durant els anys d'expansió econòmica i d'arribada de fluxos d'immigració internacional durant els primers anys del segle XXI. També intervé l'arribada a edats reproductives de generacions plenes nascudes als anys 70s i principis dels 80s. Amb la crisi econòmica, els naixements van tornar a disminuir fins aproximar-se als registrats durant el període de molt baixa fecunditat dels noranta, i superant-los en els darrers anys. Actualment, els poc menys de 11.300 naixements se situen un 15,2% per sota de la mitjana de la dècada 2010-2020. Si deixem de banda l'any 1939, al final de la guerra civil espanyola, és el valor més baix des de l'any 1900.

Pel que fa a la mortalitat, 2022 significa la consolidació d'una mitjana anual al voltant de les 15.500, similar a la de la dècada anterior. En una mirada retrospectiva, l'any 2020 despunta amb l'excés de defuncions imputable a la mortalitat per COVID-19, que no va alterar la tendència de fons.

**Mapa 17: Saldo del moviment demogràfic natural
(naixements-defuncions) per AEB, 2022**

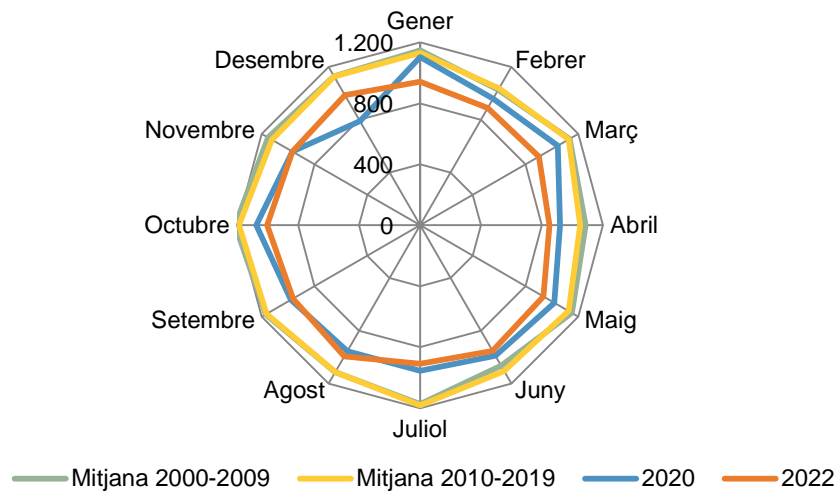
El saldo natural negatiu ha estat força generalitzat. Ha afectat tots els districtes i 189 de les 233 Àrees Estadístiques Bàsiques. La profusió de vermell al mapa indica que només algunes zones de Sant Martí, el Raval, Sant Andreu i Nou Barris escapen al saldo negatiu.

Natalitat

La davallada de la natalitat no és un fet nou a Barcelona. És un fenomen persistent que s'explica per la conjunció de factors lligats a l'estructura sociodemogràfica de les darreres dècades: la disminució del nombre de dones en edat fèrtil, el retard en l'edat de la maternitat, la disminució del nombre de fills per dona, i l'augment de les dones que acaben el seu període fèrtil sense fills. Les dones barcelonines s'incorporen –si ho fan– cada cop més tard a la maternitat i, en part en conseqüència a aquest endarreriment, les que tenen fills, tenen de mitjana un nombre menor de fills.

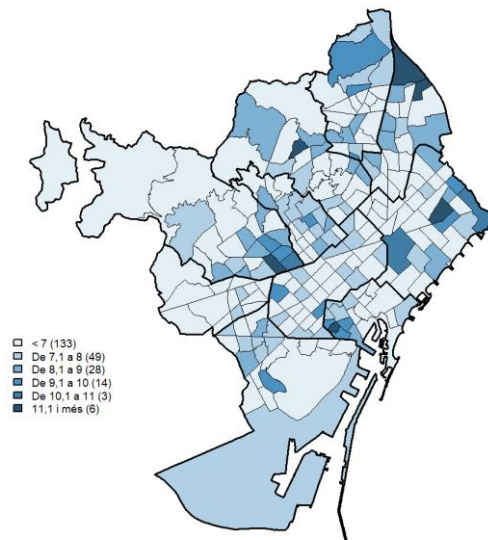
Aquest patró no és excepcional per la ciutat de Barcelona, sinó que segueix uns nivells de fecunditat excepcionalment baixos (fenomen batejat en anglès com *lowest-low fertility*), caracteritzada per un Índex Sintètic de Fecunditat inferior a 1,3. Com en d'altres ciutats i regions espanyoles i europees, el descens continuat i perllongat en el temps de la natalitat té diverses causes socioeconòmiques, històriques i culturals, entre les que destaca la dificultat d'una conciliació eficient, un mercat de treball amb alts índexs de precarietat, i un mercat immobiliari en el què l'accessibilitat a l'habitatge es complica any rere any especialment per als col·lectius potencialment fèrtils.

Gràfic 30: Naixements per mesos (2000-2022)

Certament, la pandèmia va incidir en una accentuació del descens de la natalitat: els naixements registrats durant el desembre de 2020 i els primers mesos de 2021 (gener i febrer) van ser inferiors a l'habitual, constituint un clar indicatiu dels efectes del confinament més estricte de la primavera del 2020 i de la incertesa associada. Però tal com es veu al Gràfic 30, les dades de 2022 se situen a l'interior de la corona en tots els mesos, amb excepció del desembre de 2020 com s'ha vist anteriorment. Mes a mes, la natalitat és cada any més baixa que l'any precedent.

Mapa 18: Taxa de natalitat per AEB (%), 2022

En coherència amb el comportament de la natalitat, l'evolució de la taxa de natalitat de Barcelona (naixements registrats al Padró per mil habitants) també s'endinsa en terreny de mínims. Encara amb una projecció descendent més acusada, s'ha situat el 2022 en el 6,9%, una dècima menys que l'any anterior i dues dècimes menys que el 2020. Les taxes més

elevades se situen en algunes zones de Sant Martí, a la Trinitat Vella i Baró de Viver de Sant Andreu, a la Clota d'Horta-Guinardó, a el Raval i a Torre Baró.

Per grans grups de nacionalitat, la taxa de natalitat de la població espanyola (6,4‰ el 2022, 6,6‰ el 2021) és força més baixa que la de la població estrangera, que se situa en un 8,6‰ (8,5‰ el 2021).

Fecunditat

Pel que fa a la fecunditat, les dades de 2021 –les darreres disponibles- confirmen la tendència descendent. Per un cantó, la taxa de fecunditat ha tornat a baixar i cau fins el 30,1‰, la més baixa dels darrers anys. Per grups d'edat, les dones de 35 a 39 anys (63,7‰) se situen de nou al capdavant, seguides de les de 30 a 34 anys amb un 61,1‰.

La mitjana d'edat de la mare en tenir el primer fill torna a créixer fins els 33,8 anys. Pel que fa a l'Índex Sintètic de Fecunditat, el nombre mitjà de fills per dona en edat fèrtil, cau de la frontera simbòlica de l'1, i se situa en 0,96 fills per dona (1,09 el 2020 i 1,04 el 2019).

Com al conjunt d'Espanya i d'Europa, fa temps que l'ISF està instal·lat molt per sota del nivell de reemplaçament de la població (2,1 fills per dona). La tendència a la baixa de la fecunditat és global, no és exclusiu d'occident ni de països rics. El món és cada cop menys fèrtil i ho és, principalment, per l'accés de les dones a l'educació, l'ocupació i els anticonceptius. Xina i Índia (els dos països més poblats del món) ja estan per sota d'aquesta taxa de reemplaçament, i a l'Àfrica Subsahariana –la última regió del món amb una taxa de fecunditat elevada- la tendència és també decreixent¹².

Perfil dels nadons

En línia amb els registres històrics universals que mostren que sempre neixen més nenes que nenes, Barcelona el 2022 va anotar 5.401 naixements de nenes i 5.894 de nens, o el que és el mateix, la raó de masculinitat en néixer de la ciutat de Barcelona per l'any 2022 va ser de 109,13.

Els nadons de nacionalitat estrangera tenen un pes significatiu sobre el total de naixements: el 2022 van suposar un 27,3% (un 25,8% el 2021), prop dels sis punts més que al 2015. Pakistan (amb 374 nadons), Itàlia (306), Itàlia (306), Colòmbia (177) i França (165) són les principals nacionalitats dels nadons de nacionalitat estrangera registrats al Padró durant l'any 2022.

Si fem un cop d'ull als noms que s'han imposat als nadons, els preferits per les nenes han estat, per ordre de popularitat, Emma, Olívia/Olivia, Júlia/Julia, Sofia/Sofía, Martina, Lucia, Ona, Mia, Gala i Aina. Pel que fa als nens, encapçalen el rànquing Leo, Bruno, Pau, Pol, Mateo, Àlex, Marc, Martí, Nil, Eric i Lucas. Amb lleugeres variacions d'ordre són noms que es repeteixen en els darrers anys, i els noms que s'incorporen al capdamunt d'aquest rànquing (com per exemple, Mia, Ona, Nil, Jan, Kai, Lia...) són cada cop més curts, fàcils de pronunciar i neutres.

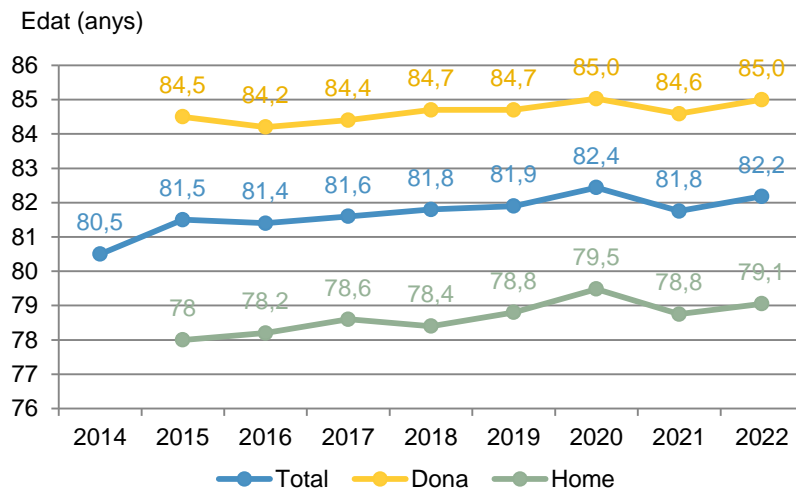
¹² En l'actualitat, més de dues terceres parts dels països del món presenten taxes de fecunditat inferiors a la taxa de reemplaçament. <https://www.un.org/es/desa-es>.

Mortalitat

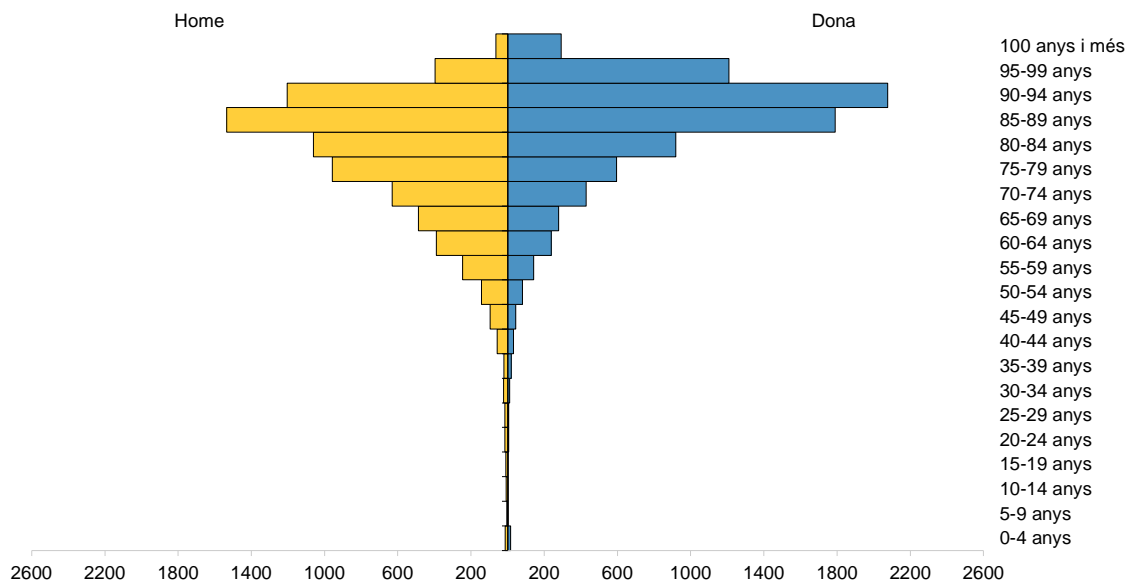
Un cop superat l'impacte que la pandèmia de COVID-19 va exercir sobre la mortalitat arreu, les dades de defuncions a Barcelona van retornar a la òrbita que descrivien abans de la pandèmia, però amb menys energia. La dada de 2022 (i la de 2021, perquè són gairebé idèntiques) és un 2,3% inferior a la mitjana del període 2000-2019 (15.219).

Pel que fa a la distribució per sexes, l'any 2021 també van morir **més dones (8.198) que homes (7.373)**, i en una immensa majoria –un 97,1%– van ser persones de nacionalitat espanyola, en coherència amb l'estructura d'edat més envellida de la població nascuda a Espanya i la major incidència de la mortalitat entre la gent més gran.

Gràfic 31: Edat mitjana de les defuncions (2014-2022)

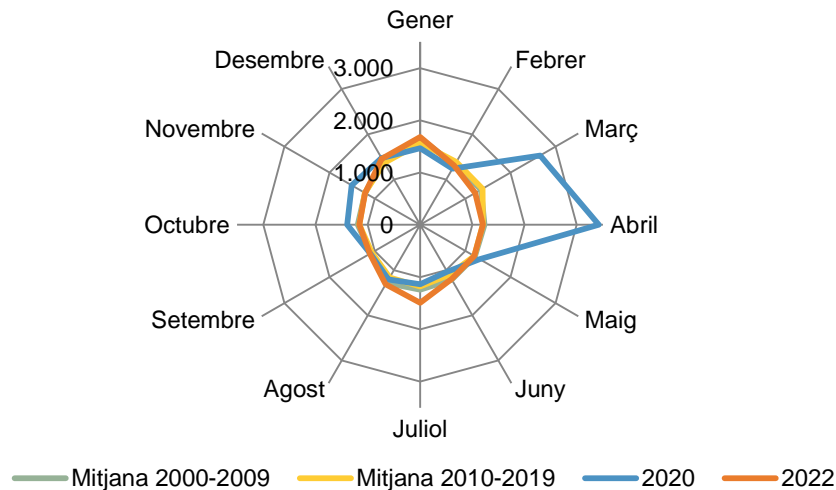
Gràfic 32: Piràmide de defuncions (2022)

La mitjana d'edat de les persones que van morir va augmentar fins als 82,2 anys, molt similar a l'edat mitjana de mortalitat del 2020, quan l'afectació de la COVID-19 i la situació de

confinament van concentrar les defuncions entre les persones d'edat més avançada, en especial durant la primera onada. La diferència entre l'edat mitjana de les defuncions dels homes (79,1 anys) i les dones (85,0 anys) s'ha eixamplat lleugerament.

Gràfic 33: Defuncions per mesos (2000-2022)

Les dades de mortalitat per mesos tenen una marcada estacionalitat. El mes de gener és tradicionalment el que marca els màxims de l'any, alhora que el període que va del desembre al març concentra un 40% del total de defuncions anuals, amb una mitjana de 50 defuncions diàries. Al Gràfic 33 s'observa l'alta incidència els mesos de març i abril de 2020, coincidint amb la primera onada del COVID-19. Les defuncions registrades durant el 2022 trenquen aquest esquema amb una elevada incidència al juliol, que va esdevenir el segon mes amb més defuncions: 1.491, només per darrera de les 1.682 del gener. La raó, com s'ha explicat anteriorment a l'apartat 3.2.2., està associada a la mortalitat atribuïble als excessos de temperatura, atès que l'estiu passat va ser el més càlid i sec almenys des del 1961. A més, les onades de calor de l'estiu van "avançar" la mortalitat de persones vulnerables que, en altres circumstàncies, haguessin pogut morir a l'hivern.

La darrera dada disponible sobre **l'esperança de vida en néixer** pel municipi de Barcelona és la del 2020¹³, i s'observa com hi ha una reducció de la mateixa, efecte de la pandèmia, que passa dels 84,9 anys per al total de població al 2019, al 83,5 al 2020 (dels 87,5 als 86,1 anys per les dones, i dels 81,8 als 80,5 pels homes). Per bé que encara no disposem de les dades actualitzades per la ciutat de Barcelona, segons l'INE, l'esperança de vida al 2021 a Catalunya és de 83,3 per al total de la població, 86,1 per les dones i 80,5 pels homes, dades gairebé idèntiques a les del 2020¹⁴.

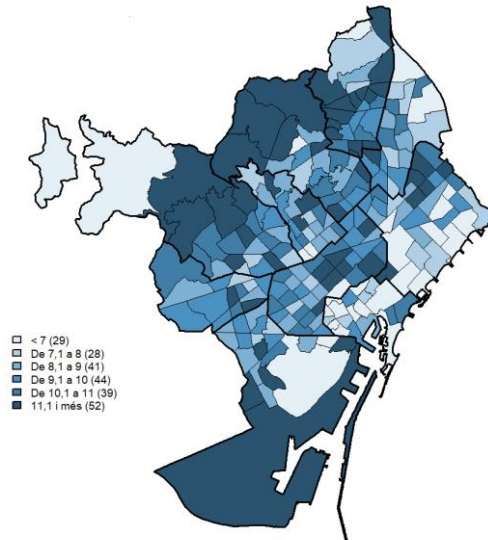
Les taxes de mortalitat (defuncions de residents registrades al Padró per mil habitants) s'han mantingut estables el 2022, en un 9,5‰, substancialment inferior a l'11,4‰ de l'any pandèmic 2020. Les taxes més elevades corresponen a barris que toquen a Collserola, on es concentra

¹³ Instituto Nacional de Estadística (INE), <https://www.ine.es/jaxiT3/Datos.htm?t=30687>

¹⁴ Instituto Nacional de Estadística, (INE): <https://www.ine.es/jaxiT3/Datos.htm?t=1448>

població d'edat avançada en residències col·lectives: Montbau, Vallbona, Sant Genís dels Agudells o la Vall d'Hebron són bons exemples.

Mapa 19: Taxa de mortalitat per AEB (%), 2022

Nupcialitat

Un altre registre històricament relacionat amb els moviments demogràfics és la nupcialitat, que s'obté de les dades del Moviment Natural de la Població que elabora l'INE. Si la nupcialitat presentava una tendència descendent durant el 2018 i el 2019, el 2020 la caiguda encara s'accentuà més, amb només 2.978 matrimonis. El 2021 –darrer any disponible- es van celebrar 4.285 matrimonis, un 43,9% més que l'any anterior, quan la pandèmia va paraitzar registres i segar molt plans, incloent els matrimonials. En qualsevol cas, la xifra de 2021 està molt per sota dels 6.350 de 2017.

En conjunt, dels 4.285 matrimonis formalitzats, en el 94,4% els contraents van ser una dona i un home, en un 2,7% dues dones, i en un 2,9% dos homes. Per nacionalitats, un 21,1% va ser entre una persona de nacionalitat espanyola i una d'estrangera, mentre que els matrimonis amb ambdós cònjuges de nacionalitat estrangera representen el 5,8%. Per tipus de celebració, els matrimonis civils representen un 84,6% del total, mentre que els catòlics suposen el 15,4%.

6.1.2. El moviment migratori i administratiu de la població

Durant l'any 2022 a Barcelona es va registrar un saldo migratori (immigrants menys emigrants) positiu de 70.113 persones i un saldo administratiu (altes per omisió menys baixes per inscripció indeguda o caducitat) negatiu de 43.479 persones. En conjunt, 2022 anota un saldo migratori i administratiu positiu de 26.634 persones; com s'ha vist al Gràfic 26, aquest saldo retorna al terreny positiu després de la davallada del 2021 i és el més alt des de fa vint anys.

Amb aquests volums, el moviment migratori assoleix el paper protagonista en la demografia de la ciutat. Després d'un bienni marcat per una pandèmia que va fer saltar les dades de defuncions el 2020 i que va contenir les migracions de/a l'exterior, les dades de 2022 agafen

embranzida en totes les categories del moviment migratori, tant les altes per immigració amb i sense origen com les baixes per emigració amb destinació i administratives.

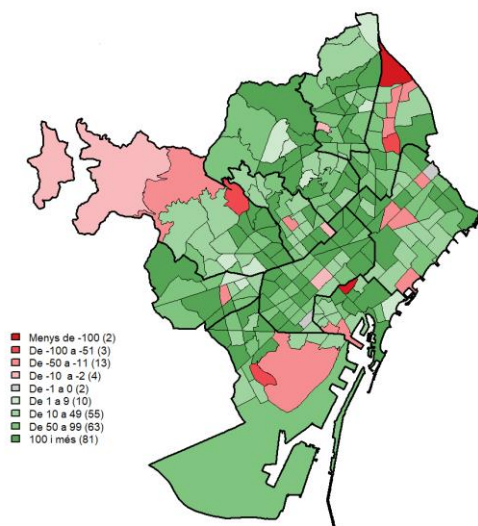
Pel que fa a l'arribada de nova població, els 156.851 nous residents que van entrar bé per immigració (132.847) bé per via administrativa (24.004) suposen un augment del 33,7% en relació amb l'any anterior; un salt endavant que porta aquestes xifres a màxims històrics almenys del darrer mig segle.

També se situen en terreny de rècords les baixes per emigració (62.734) i per inscripció indeguda (67.483). En conjunt, suposen una minva de 130.217 persones, un volum molt semblant al del 2021, quan aquest col·lectiu va assolir la xifra rècord de les darreres dècades.

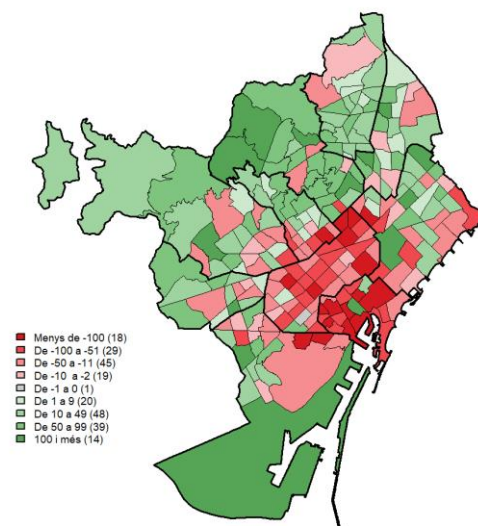
Les motivacions per emprendre una emigració varien amb l'edat i depenen de molts factors personals i de les característiques dels llocs d'origen i de destinació (cicle econòmic, empleabilitat, cicle vital, accessibilitat a l'habitatge, situació sociopolítica del lloc d'origen, etc.). A Barcelona convergeixen un seguit de factors que contribueixen al creixement d'aquests fluxos d'entrades i sortides: actualment, la ciutat transita per una conjuntura econòmica expansiva, amb creixement de l'activitat i de l'ocupació. Com a moltes altres ciutats contemporànies, les urbs són vistes com ecosistemes innovadors que creen sinèrgies que fomenten i atreuen la diversitat i l'alta especialització. En paral·lel, les dificultats d'accés a l'habitatge puntuen alt en les motivacions de sortida.

Com a perfil global, i seguint la tendència d'anys anteriors, el **moviment migratori està protagonitzat per adults joves que venen de l'estranger en el cas de les arribades, i també per adults joves que marxen a la resta de Catalunya en el cas de les sortides amb destinació coneguda**. Per edats, el saldo entre altes i baixes totals és positiu en nens, adolescents i joves fins els 39 anys. A partir dels 40 anys, el signe s'inverteix i surten més persones de les que entren per la via migratòria. Els guanys quantitativament més importants per franges d'edat són els corresponents als adults joves de 25 a 29 anys (+11.042 persones), als joves de 20 a 24 anys (+9.696 persones) i els adults joves de 30 a 34 anys (+4.355 persones).

Mapa 20: Saldo migratori i administratiu per AEB, 2022

Mapa 21: Saldo per canvis de domicili intern (AEB d'alta-AEB de baixa) per AEB, 2022

A nivell territorial, tots els districtes guanyen població pel moviment migratori; per AEB, el verd del saldo positiu del mapa s'estén amb força homogeneïtat a 209 de les 233 existents. Les excepcions, molt disseminades, són a la Trinitat Vella, una zona de Sant Gervasi-La Bonanova, Sant Andreu i la part baixa de el Raval.

Immigració

Si atenem exclusivament a l'aspecte quantitatiu, la immigració és el moviment demogràfic més determinant de l'evolució de la població de Barcelona el 2022. De les gairebé 156.847 noves inscripcions al Padró, en coneixem l'origen de 132.847, un 33,2% més que un any enrere.

El perfil sintètic de la immigració segueix un patró similar als d'anys anteriors. Per sexe, els volums estan equilibrats, mentre que per edats, les altes d'immigrants més abundants corresponen a adults joves, amb una lleugera preeminència masculina en les edats joves i femenina a partir dels 50 anys. La major part (un 73,8%) ha nascut a l'estranger. Per lloc de procedència, un 25,8% prové de la resta de Catalunya, un 12,2% de la resta d'Espanya i el 62% restant de l'estranger. Del conjunt d'immigrants arribats el 2022 a Barcelona, un 46,7% tenia titulació universitària, un percentatge significativament superior al del conjunt de la població.

Per municipis d'origen, hi ha poques novetats: els fluxos més nombrosos amb origen de la resta d'Espanya són els provinents de l'Hospitalet de Llobregat, Madrid, Badalona, Santa Coloma de Gramenet, Sant Cugat del Vallès, Sabadell i Terrassa. De l'estranger, els principals punts d'origen són Colòmbia, Argentina, Perú, Veneçuela i Ucraïna; com s'ha vist anteriorment a l'apartat 4.2 aquests països tenen actualment contextos polítics, socials i econòmics turbulents. Regne Unit continua davallant com a origen de la immigració a Barcelona, i si el 2021 va caure fins a la setena posició en aquest rànquing, el 22 cau fins la setena.

Emigració

El moviment migratori que més habitants ha restat a la ciutat al llarg del 2022 ha estat l'emigració, amb una minva de 130.217 persones, una xifra inferior en un 2,3% a la de l'any anterior). Dins d'aquest gran bloc d'emigrants, la novetat del 2022 és que les baixes per inscripció indeguda o caducitat són més elevades que les emigracions de les quals coneixem la destinació (67.483 versus 62.734).

Com passa amb els immigrants, el dinamisme de l'emigració el marquen per igual dones i homes joves: la meitat dels emigrants té entre 25 i 44 anys, i afinant més, el grup més nombrós és el de 30 a 34 anys (9.132 persones), seguit pel de 25 a 29 anys (8.116 persones). Es compleix la regla universal segons la qual la quantitat d'emigrants declina amb l'edat, si bé el grup de 65 anys i més es manté estable al voltant de les 6.000 persones. Les dades del 2022 palesen un cert trencament del patró iniciat l'any 2020 –vinculat al confinament i les restriccions de mobilitat per la COVID-19- d'increment del pes relatiu entre els emigrants de famílies joves amb nens petits, perquè justament els col·lectius que més davallen són els infants petits. Pel que fa al perfil acadèmic dels emigrants, un 18% acreditava titulació universitària.

El perfil predominant dels emigrants dels quals coneixem la destinació correspon a persones joves de nacionalitat espanyola (63%) que van majoritàriament a la resta de Catalunya (67,7%)

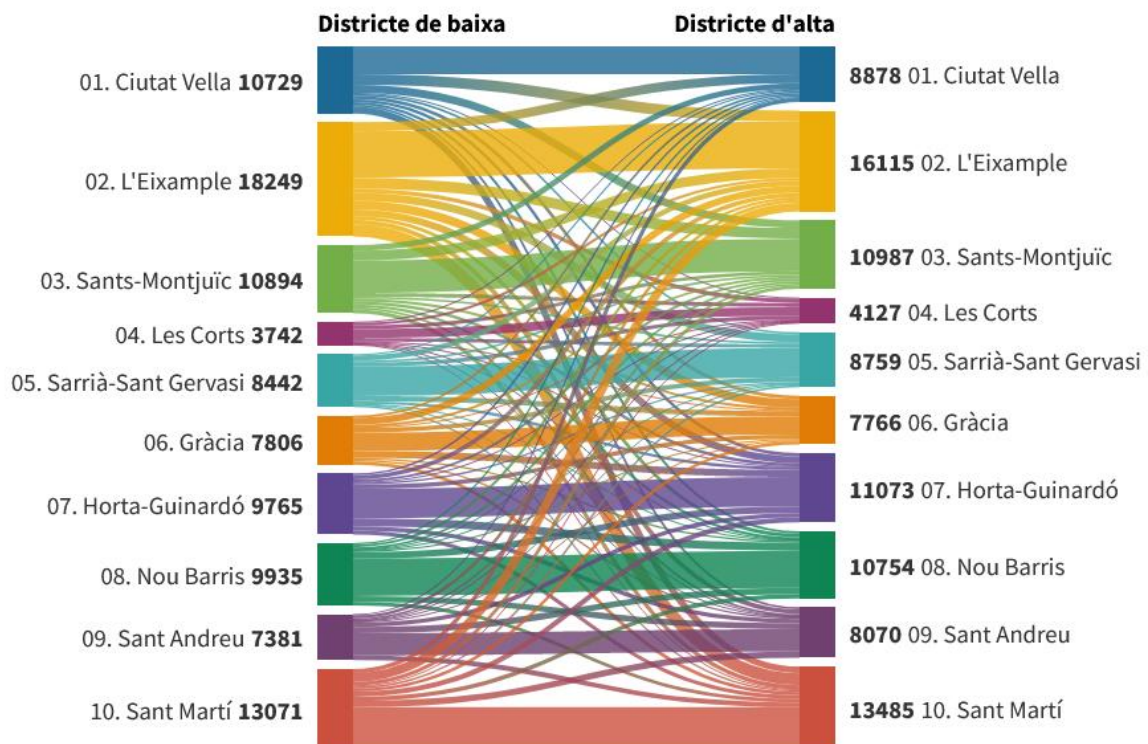
i a la resta d'Espanya (24,6%). En canvi, les baixes per inscripció indeguda o caducitat les protagonitzen persones de nacionalitat estrangera (74%).

Els llocs preferits de destinació acreditats són grans ciutats de l'entorn metropolità de Barcelona, així com Madrid. Per ordre, els destins més populars durant el 2022 són: l'Hospitalet de Llobregat, Badalona, Madrid, Santa Coloma de Gramenet, Sant Cugat del Vallès, Sabadell i Terrassa. L'any 2022 van emigrar a l'estranger 4.826 persones, amb destinacions molt disperses. En termes numèrics destaquen les següents destinacions: Regne Unit, els Estats Units, França, Alemanya, Colòmbia, Suïssa i Itàlia.

Canvis de domicili

El moviment intern dins de Barcelona continua guanyant protagonisme a mesura que els fluxos migratoris s'intensifiquen i la composició demogràfica de la ciutat es diversifica. Els canvis de domicili dins la ciutat (migració interna) s'han temperat al llarg del 2022, restant just a la línia dels cent-mil moviments. Els canvis de domicili dins de la ciutat han retrocedit un 14,9% en relació amb l'any 2021, quan es van veure impulsats com un efecte rebot per la contenció de l'any pandèmic associat al confinament i a les restriccions de moviments. La xifra del 2022 se situa un 9,3% per sobre de la mitjana del quinquenni prepandèmic.

Gràfic 34: Canvis de domicili per districtes (2022)

Pel que fa a les característiques de la població que canvia de domicili dintre de la mateixa ciutat, no hi ha massa variació respecte a l'any anterior, com tampoc han canviat els patrons geogràfics. Així, de nou, són més les dones (51,8%) que els homes, i més els residents amb nacionalitat espanyola (54%) que estrangera, els protagonistes dels moviments interns. En

taxes per habitant, els estrangers (116,9‰) es traslladen gairebé tres cops més de domicili que els espanyols (42,7‰).

I també de manera gairebé calcada als anys anteriors, al voltant de la meitat de les persones que canvien de domicili dins de Barcelona (un 47,3%) opten per romandre en el mateix districte. Els districtes amb una taxa més alta d'autocontenció són Nou Barris (60,0%) i Sarrià - Sant Gervasi (55,7%), i Sant Martí (53,4%). A l'extrem oposat, els districtes que menys retenen els seus residents quan canvien de districte són Gràcia (37,4%) i Les Corts (37,8%). Com es veu al Gràfic 34 els moviments interns creuats s'escampen per tota la ciutat.

La disponibilitat d'oferta residencial, tant de lloguer com de compra, i els preus d'aquesta oferta es perfilen com a condicionants clau en les possibilitats o les decisions de canvis de domicili dels residents dins de la ciutat.

Majoritàriament, com la resta del moviment migratori, són els adults joves els que més canvien de domicili dins la ciutat. Tot i que l'edat mitjana dels residents que protagonitzen les migracions internes va estirant-se a l'alça moderadament, no hi ha canvis destacables, situant-se per les dones en els 34,6 anys (34,3 al 2021), i pels homes 33,4 (32,9 al 2021); es tracta doncs d'un esdeveniment molt semblant a les d'anys precedents. Majoritàriament (un 54,2%) tenen nacionalitat espanyola, però aquesta proporció és descendent i ha baixat sis punts des de 2016. D'entre els estrangers, s'observen poques novetats respecte a l'any 2020: els que generen més desplaçaments interns són italians, colombians, veneçolans, i pakistanesos i hondurenys.

Canvis de nacionalitat

Els 15.221 canvis de nacionalitat comptabilitzats al llarg de 2022 suposen un pas més en la tendència a l'alça que caracteritzava aquests moviments en els darrers anys. Tot i que la xifra és molt estable en relació amb el 2021, gairebé triplica els 5.307 registrats quatre anys enrere. Del total de canvis de nacionalitat consignats, poc més de la meitat (52,6%) han estat sol·licitades per dones, i en una immensa majoria (93,8%) la nacionalitat adquirida ha estat l'espanyola. Cada cop els sol·licitants són més joves: l'edat mitjana de les persones que han canviat de nacionalitat ha retrocedit prop de cinc anys en relació amb el 2021, i se situa en els 28,3 anys. L'Eixample, Sant Martí i Nou Barris –amb més de 2.200 cadascun- són els districtes on més residents han canviat de nacionalitat.

**Ajuntament
de Barcelona**